

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยนครพนม
ปีการศึกษา ๒๕๖๒

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไป โดยมหาวิทยาลัย ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพให้มีความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทยและการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยอาศัยความมุ่งมั่น ทุ่มเทและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ในการที่จะช่วยผลักดันให้มหาวิทยาลัยนครพนม มีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ฉบับนี้ ประกอบด้วยกรอบแนวทางการพัฒนา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยได้พิจารณาเพิ่มเติมสาระที่เกี่ยวข้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔) กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และพ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา ๓ ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ/วิทยาลัยและระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพันธกิจ ๔ ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมด้านกระบวนการบริหารจัดการและด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนครพนม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย ในการใช้เป็นคู่มือและเอกสารอ้างอิงสำหรับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพของหน่วยงานภายในและมหาวิทยาลัยต่อไป

งานประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยนครพนม

ธันวาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
๑ ส่วนนำ	๑
๑. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยนครพนม	๒
๒. ระบบการบริหารและโครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม	๕
๓. นโยบายและเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา	๗
๔. การขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	๘
๕. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	๙
๒ นิยามศัพท์	๑๖
๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	๒๕
ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	๒๖
องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน	๒๘
องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต	๔๑
องค์ประกอบที่ ๓ นักศึกษา	๔๖
องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์	๕๐
องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	๕๙
องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	๖๕
เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	๖๗
๔ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ/วิทยาลัย	๖๘
ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับคณะ/วิทยาลัย	๖๙
มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	๗๓
มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	๘๒
มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของคณะ/วิทยาลัย	๘๗
มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	๙๐
มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการการบริหารจัดการ	๙๒
มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาของคณะ/วิทยาลัย	๑๑๒
๕ ระบบการประกันคุณภาพระดับสนับสนุนการเรียนการสอน	๑๑๘
ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับสนับสนุนการเรียนการสอน	๑๑๙
องค์ประกอบที่ ๑ ตัวบ่งชี้ร่วม	๑๒๐
องค์ประกอบที่ ๒ ตัวบ่งชี้เฉพาะตามภารกิจของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย	๑๒๗
องค์ประกอบที่ ๓ ตัวบ่งชี้สนับสนุนการประเมิน ระดับปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน (ถ้ามี)	๑๒๙

	หน้า
๖ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา)	๑๓๒
ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา)	๑๓๓
มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	๑๓๖
มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	๑๔๕
มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	๑๔๙
มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย	๑๕๑
มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ	๑๕๓
มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา	๑๖๙
๗ ระบบการประกันคุณภาพระดับมหาวิทยาลัยในภาพรวม	๑๗๕
ระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยประเมินคุณภาพของทุก หน่วยงานและทุกระดับการศึกษา ๖ มาตรฐาน (จำแนกตามหน่วยงานวิชาการ ๑๕ คณะ/วิทยาลัย/โรงเรียนสาธิต + หน่วยงานสนับสนุน ๑ กลุ่ม)	๑๗๖
ประเด็นที่ ๑ คະແນວເຂລີຍໄນືກຳພວມຜລືກຳດຳເນີນງານຂອງທຸກໜ່ວຍງານ	๑๗๗
ประเด็นที่ ๒ คະແນວເຂລີຍຕາມມາຕຣຳນຳອຸດມສຳຖາ ๕ ດ້ານຂອງທຸກໜ່ວຍງານ	๑๗๗
ประเด็นที่ ๓ คະແນວເຂລີຍຕາມອັດຕັກຊັ້ນຂອງທຸກຮູບຮ່າງ	๑๗๙
ประเด็นที่ ๔ คະແນວເຂລີຍຕາມເອກລັກຊັ້ນແລະເກີດຂອງທຸກຮູບຮ່າງ	๑๗๙
๘ แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษา	๑๘๐
ระดับหลักสูตร	๑๘๑
ระดับคณะ/วิทยาลัย	๑๘๓
ระดับสนับสนุนการเรียนการสอน	๑๘๔
ระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา)	๑๘๕
ระดับมหาวิทยาลัยในภาพรวม	๑๘๖
๙ ภาคผนวก	๑๘๗
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๘๘

๑ | ส่วนนำ

๑. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยนครพนม

๑.๑ ชื่อ มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ตั้ง ๑๐๓ หมู่ ๓ ถ.ชยางกูร ต.ขามเฒ่า อ.เมือง จ.นครพนม ๔๘๐๐๐

๑.๒ ประวัติมหาวิทยาลัยนครพนม เจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม นอกจากจะเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาทั้งในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา แก่ประชาชน ในจังหวัดให้ได้ศึกษาเพิ่มขึ้นแล้ว ยังเป็นจุดเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศ อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันจะส่งผลต่อการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค ดังนั้น ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ จึงเห็นชอบในหลักการให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยอาศัยหลักการหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และให้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพื่อดำเนินการยกร่างโครงการจัดทำแผนแม่บทและร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เสนอ ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และเห็นชอบโครงการนำร่องจัดตั้งมหาวิทยาลัยเมื่อ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ และมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ ๑๒๒ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘

๑.๓ การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยนครพนม มุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพ โดยได้นำระบบและกลไกของการประกันคุณภาพเข้ามามีส่วนในการพัฒนาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เป็นต้นมา ทั้งนี้มหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย โดยมีระบบและกลไก ในการประกันคุณภาพที่เน้น การติดตาม ควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และปรับปรุงคุณภาพของการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ได้ยึดกรอบการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจด้านต่างๆ บรรลุตามเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ ปรัชญา/เอกลักษณ์/อัตลักษณ์/วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/ค่านิยมหลัก

๑.๔.๑ ปรัชญา

พัฒนาตน ตื่นรู้ ผู้รับใช้สังคม

๑.๔.๒ เอกลักษณ์

มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรม (University of Societal Creativity)

๑.๔.๓ อัตลักษณ์

รอบรู้ภาษา เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตสาธารณะ

๑.๔.๔ วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรมชั้นนำแห่งอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง”

นิยาม “มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคมพหุวัฒนธรรมชั้นนำ” (University of Societal Creativity) หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นที่พึ่งทางวิชาการให้กับสังคม ช่วยพัฒนาชุมชนที่หลากหลายวัฒนธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง อันดับ ๑ ใน ๕ ของมหาวิทยาลัยในพื้นที่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

“อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง” หมายถึง พื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจตอนกลางของกลุ่มแม่น้ำโขงที่เชื่อมโยงด้วยเส้นทางคมนาคม ถนนหมายเลข R8 R9 และ R12 ครอบคลุมพื้นที่ ๑๑ จังหวัด ๓ ประเทศ ได้แก่ พื้นที่ประเทศไทย ประกอบด้วย ๑) จังหวัดนครพนม ๒) จังหวัดสกลนคร ๓) จังหวัดบึงกาฬ ๔) จังหวัดมุกดาหาร และ ๕) จังหวัดหนองคาย พื้นที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย ๑) แขวงคำม่วน ๒) แขวงบอลิคำไซ และ ๓) แขวงสะหวันนะเขต พื้นที่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประกอบด้วย ๑) จังหวัดฮาดิงห์ ๒) จังหวัดกว๋างบิงห์ และ ๓) จังหวัดเหงะอาน

๑.๔.๕ พันธกิจ

๑. จัดหลักสูตรการสอนและพัฒนากำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรมภายใต้บริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคมของประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๒. การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ที่สำคัญต่อการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนของทุกภาคส่วน

๓. ให้บริการวิชาการและเป็นผู้ดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลางเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายเพื่อการบูรณาการ การอยู่ร่วมกันในประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๕. การบริหารจัดการที่ดีด้วยหลักธรรมาภิบาล

๑.๔.๖ ยุทธศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยนครพนม มีจำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ๑๖ กลวิธี ๓๑ ตัวชี้วัด ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง (๓ กลวิธี ๖ ตัวชี้วัด)

เป้าประสงค์ : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้ ทักษะ อดทน สู้งาน มีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถปรับตัว ตอบสนองต่อบริบทความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลวิธีที่ ๑.๑ ปรับปรุงหรือเปิดหลักสูตรที่สอดคล้อง โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับ ต่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

กลวิธีที่ ๑.๒ จัดระบบการเรียนการสอน และการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ

กลวิธีที่ ๑.๓ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับศิษย์เก่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนสู่มหาวิทยาลัย นวัตกรรมและประเทศไทย ๔.๐ (๒ กลวิธี ๒ ตัวชี้วัด)

เป้าประสงค์ : ผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

กลวิธีที่ ๒.๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและนวัตกรรม
ที่มีประสิทธิภาพ

กลวิธีที่ ๒.๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิจัย

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การให้บริการทางวิชาการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
พหุวัฒนธรรม(๒ กลวิธี ๔ ตัวชี้วัด)**

เป้าประสงค์ : มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนทุกระดับ และมีการบริการ
ทางวิชาการให้แก่ชุมชนพหุวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคและประเทศ

กลวิธีที่ ๓.๑ ส่งเสริมและจัดบริการวิชาการตามความต้องการของชุมชน
พหุวัฒนธรรมในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

กลวิธีที่ ๓.๒ จัดบริการวิชาการแบบสาธารณะเฉพาะด้าน เช่น เปิดศูนย์ฝึก
วิชาชีพ ศูนย์ทดสอบสมรรถนะวิชาชีพ และศูนย์ทดสอบต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (๓ กลวิธี ๘ ตัวชี้วัด)

เป้าประสงค์ : มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพโดยยึด
หลักธรรมาภิบาล การมีส่วนร่วมและพึ่งพาตนเองได้

กลวิธีที่ ๔.๑ พัฒนากลยุทธ์ทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ (แผนกลยุทธ์ด้าน
การเงิน)

กลวิธีที่ ๔.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพและทันสมัย

กลวิธีที่ ๔.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารที่ครอบคลุม
ทุกพันธกิจที่ถูกต้อง รวดเร็ว และทันสมัย

**ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เพิ่มศักยภาพและสมรรถนะของบุคลากรทุกประเภทและทุกระดับ
(๓ กลวิธี ๕ ตัวชี้วัด)**

เป้าประสงค์ : บุคลากรได้รับการพัฒนาสมรรถนะและทักษะวิชาชีพอย่างเป็น
ระบบและต่อเนื่อง ตลอดทั้งได้รับการพัฒนา คุณภาพชีวิต สวัสดิการ สภาพแวดล้อมและสุขภาวะ
อย่างมีประสิทธิภาพ

กลวิธีที่ ๕.๑ วางแผนและบริหารอัตรากำลังและสร้างแรงจูงใจให้เหมาะสม
กับพันธกิจ

กลวิธีที่ ๕.๒ เสริมสร้างสมรรถนะและทักษะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร
ทุกประเภทและทุกระดับ

กลวิธีที่ ๕.๓ สร้างความก้าวหน้าตามสายงาน

**ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์
ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย (๒ กลวิธี ๕ ตัวชี้วัด)**

เป้าประสงค์ : พัฒนาระบบการตลาด เพื่อการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร

กลวิธีที่ ๖.๑ พัฒนาการสื่อสารภายในเพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร

กลวิธีที่ ๖.๒ การสื่อสารภายนอกองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม

(๑ กลวิธี ๑ ตัวชี้วัด)

เป้าประสงค์ : มีโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานและการจัดการ การเรียนการสอน

กลวิธีที่ ๗.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน

๑.๑.๔.๗ ค่านิยมหลัก

Network : ทำงานเป็นเครือข่าย

Pool : พลังร่วม

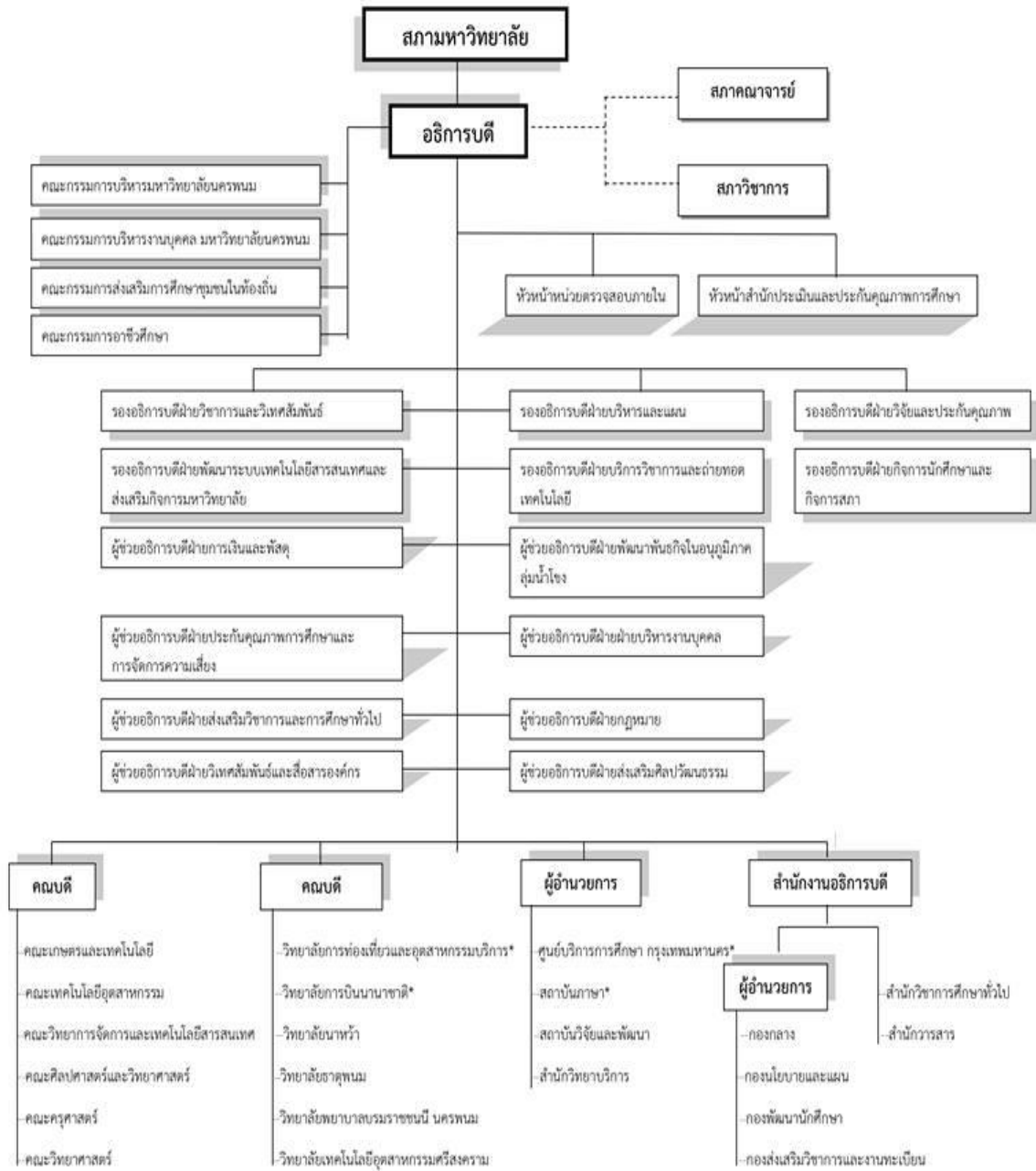
Unity : ความเป็นหนึ่งเดียว

(NPU : บุคลากรมหาวิทยาลัยนครพนม ร่วมทำงานด้วยพลังเครือข่าย รู้รักสามัคคี เป็นหนึ่งเดียว)

๒. ระบบการบริหารและโครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม

แนวทางการบริหาร มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและกำหนดนโยบายดำเนินการต่างๆ สำหรับด้านวิชาการนั้นมีสภาวิชาการทำหน้าที่กำกับดูแลรวมทั้งการกำหนดทิศทางและนโยบายด้านวิชาการ นอกจากนี้ยังมีกรรมการอีกหลายชุดทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย สนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย กลั่นกรองงานด้านงบประมาณ กฎหมาย การบริหารงานบุคคล วิจัยและกลั่นกรองเรื่องต่างๆ ก่อนที่จะเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา คือ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการการเงินและงบประมาณ คณะกรรมการกลั่นกรองกฎหมายและทรัพย์สิน และ คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการดำเนินการมหาวิทยาลัยนครพนม การจัดการเรียนการสอนมีหน่วยงานระดับสำนักวิชาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยในระบบการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยไม่ได้แบ่งเป็นภาควิชา แต่จะดำเนินการในรูปแบบของหลักสูตร/ สาขาวิชา นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานประเภทสำนักงาน ศูนย์ และหน่วยงานต่างๆ ตามความจำเป็น ซึ่งมีโครงสร้างการบริหารงานดังนี้

โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยนครพนม (Administrative Chart)

หมายเหตุ* คือ หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยมติสภามหาวิทยาลัยนครพนม

๓. นโยบายและเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา

๓.๑ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ และทิศทางการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม ในการที่จะมุ่งไปสู่ สถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานระดับสากล จึงกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพ การศึกษาไว้ดังนี้

๑) ให้มีการกำหนด KPI ของการประกันคุณภาพในการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณบดี และผู้บริหารหน่วยงาน

๒) พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา

(ก) หลักสูตร คณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ต้องมีระบบและกลไกการกำกับ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ

(ข) พัฒนาระบบข้อมูลระบบการประกันคุณภาพที่ทันสมัยเป็นปัจจุบันและเชื่อมโยงข้อมูล กับทุกหน่วยงาน

๓) ทุกหน่วยงานสนับสนุนในมหาวิทยาลัยนครพนมจะต้องผ่านการประเมินคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพ ระดับอุดมศึกษา กำหนด

๔) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทุกระดับ มีความเข้าใจและมีความตระหนักในระบบประกัน คุณภาพรวมทั้งให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

๕) ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๒ ทุกหลักสูตรจะต้องได้รับ TQR จาก สกอ.

๓.๒ เป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยนครพนม ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อ ส่งเสริมและพัฒนาปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการเรียน การสอน การบริการวิชาการแก่สังคม การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การบริหาร จัดการและด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา เอกลักษณ์และความเป็นเลิศเพื่อสร้างความมั่นใจ แก่สังคมว่าระบบและกลไกการดำเนินงานทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนมเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

๔. การขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยนครพนม มีการขับเคลื่อนและดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพที่ประกอบด้วย คณะกรรมการ ๓ ชุด คือ

๑. คณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธาน อธิการบดีเป็นรองประธาน และกรรมการประกอบด้วย รองอธิการบดี/ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ตัวแทนคณบดี โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) กำกับติดตาม การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร คณะและระดับสถาบัน
- ๒) ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะด้านการประกันคุณภาพแก่มหาวิทยาลัย
- ๓) พิจารณากลับรองงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- ๔) รายงานผลการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย

๒. คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา เป็นรองประธาน และกรรมการประกอบด้วย รองอธิการบดีทุกฝ่าย ผู้ช่วยอธิการบดีทุกฝ่าย คณบดีทุกคณะ/วิทยาลัย ผู้อำนวยการทุกหน่วยงาน โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) จัดทำนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา ของระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับขั้นพื้นฐานและระดับหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเสนอคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ
- ๒) วางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน และระดับหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน
- ๓) กำหนดค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน และระดับหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเสนอคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ
- ๔) จัดทำแผนการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และระดับหน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเสนอคณะกรรมการกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ

๓. คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

โดยมีรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นประธาน ผู้ช่วยอธิการบดีทุกฝ่าย รองคณบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ผู้อำนวยการวิทยาลัย/โรงเรียน/สำนัก/สถาบัน/กอง หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- ๑) ดำเนินงานตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการดำเนินงาน และค่าเป้าหมายที่กำหนด
- ๒) ดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม
- ๓) ดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพการประกันคุณภาพ ระดับอุดมศึกษา สกอ. และตัวบ่งชี้ สมศ.
- ๔) ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ๕) กำหนดค่าเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน
- ๖) จัดทำและร่วมวิพากษ์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับสถาบัน

๕. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

๕.๑ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็น องค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการ การศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการ อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของ สถานศึกษา โดยคำนึงถึง ความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนด ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก ห้าปีนับตั้งแต่ การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ สาธารณชน”

๕.๒ พระราชบัญญัติ การอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการ อุดมศึกษาประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรา ๖๒ เสร็จ สิ้นแล้ว ให้รายงานผลการประเมินต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการ ประเมินดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้แจ้ง ให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก ในกรณีที่ สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามวรรคหนึ่งได้ เพราะการขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ให้สถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบ ของสภา

สถาบันอุดมศึกษารายงานเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๖๔ การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนดก็ได้ สถาบันอุดมศึกษาอาจเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้ความเห็นชอบ ให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกก็ได้

มาตรา ๖๕ เมื่อหน่วยงานตามมาตรา ๖๔ ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินต่อสถาบันอุดมศึกษาและสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่หน่วยงานต่างประเทศเป็นผู้ประเมิน ให้สถาบันอุดมศึกษาแจ้งผลการประเมินต่อสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง คลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง สถาบันอุดมศึกษาอาจทักท้วงไปยังหน่วยงานผู้ประเมินได้ และให้แจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงทราบด้วย ให้ถือว่าการประเมินคุณภาพภายนอกตามพระราชบัญญัตินี้เป็น การประเมินตามกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ

๕.๓ กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ มาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้ “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภท การศึกษาโดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้น สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเอง ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงาน

ต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้วให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่ สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก ให้สำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินและการติดตามตรวจสอบดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะ ให้แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ในการดำเนินการตามวรรคสอง สำนักงานอาจจัดให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานดำเนินการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามวรรคสอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

๕.๔ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด ๖ มาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษา และหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน เสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกการประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทศวรรษ ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

**๕.๕ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕)
และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔)**

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกันรวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลายทั้งการพัฒนาฐานรากสังคม เศรษฐกิจ รวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่นการขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่น และระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกโลกาภิวัตน์ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเองสามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงานโดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี ๒๕๕๑ กำหนดประเภท หรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจัดฝึกอบรมสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชนสถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตรเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจและบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัยหรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการสถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะที่ ๑ เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ ๒ เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

และเน้นการทำวิทยานิพนธ์ และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ๔ กลุ่มดังกล่าว

๕.๖ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔) โดยจะเริ่มดำเนินการในปี ๒๕๖๐ เพื่อจะเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้นำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัยตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนฯ โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความเป็นพลวัต ภายใต้สังคมแห่งปัญญา (Wisdom-Based Society) สังคมแห่งการเรียนรู้ (Lifelong Learning Society) และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) เพื่อให้พลเมืองสามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษา ๕ ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่เป็นพลวัต

๕.๗ มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มุ่งเน้นการพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อม ทางกาย ใจ สติปัญญา และทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีคุณธรรม จริยธรรม เคารพกฎหมาย มีภาวะผู้นำ อนุรักษ์คุณค่าความเป็นไทยและรู้บริบทสากล โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สร้างวิถีการเรียนรู้ของคนไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สู่การร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงเห็นสมควรปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้น โดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบันโดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำคัญ คือการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำ

ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ จึงออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๔ มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(๑.๑) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๑.๒) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

(๑.๓) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้คุณค่าและรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

(๒) มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็น การสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภท สถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและ ต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขัน ระดับนานาชาติ

(๓) มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการสถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการ เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับ ความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืน ของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

(๔) มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย สถาบันอุดมศึกษา มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิด

ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

(๕) มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

(๕.๑) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสังคมสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(๕.๒) สถาบันอุดมศึกษา มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษาตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัวโปร่งใสและตรวจสอบได้

(๕.๓) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะและสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่น ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๒ | นวัตกรรม

๑. มาตรฐานการอุดมศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และ เกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา และ ข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นตามที่ กำหนดใน กฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒. การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคน ในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถ ในแข่งขันสูงสุด โดยมีความรู้มี ๒ ประเภท คือ

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอด มาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่าน วิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบ รูปธรรม นายแพทย์วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการ บรรลุเป้าหมายอย่างน้อย ๔ ประการ ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมาย ของการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะความ เอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย ๖ ประการต่อความรู้ ได้แก่

- ๑) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- ๒) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- ๓) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- ๔) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน
- ๕) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

๖) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ ที่ครบถ้วน ลุ่มลึก และเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยที่การดำเนินการ ๖ ประการนี้ บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัส อย่างอื่นที่เข้าใจได้โดยทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้ เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่ กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

๓. การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับ มหาวิทยาลัยหรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer Review) โดยมี บุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

๔. การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิตบริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

๕. การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศการจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organizationwidegoal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์

๖. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

๗. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

๘. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

๙. เอเชีย หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

๑๐. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย ๓ หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

๑๑. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัย ในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย ๓ ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕

**** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และได้รับการตีพิมพ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

๑๒. การวิจัย หมายความว่า การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ หรือทดลองอย่างเป็นระบบ อันจะทำให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง ความรู้ใหม่ หรือหลักการไปใช้ในการตั้งกฎ ทฤษฎี แนวทางในการปฏิบัติ เพื่อเป็น

พื้นฐานของการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ ศิลปวิทยาการ
แขนงต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อสร้างนวัตกรรม อันจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

๑๓. ระบบวิจัย หมายความว่า การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกันอย่างประสานสอดคล้องและเป็นไปในทิศทาง
เดียวกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

๑๔. งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา
หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือ
ทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

๑๕. งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความ
เป็นนวัตกรรมโดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมี
แนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจาก แนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือ ความสามารถ
ในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการ
จัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย
ผลงานด้านจิตรกรรมประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงาน
ออกแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์
รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ(๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์ และกวี
นิพนธ์รูปแบบต่างๆ

๑๖. นวัตกรรม หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต
การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาดหรือในการอื่นใด ทั้งนี้
ซึ่งเป็นสิ่งใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง ทั้งในเชิง
พาณิชย์และสาธารณะ

๑๗. แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ
หรือ สู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐาน
ของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และ
ประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

๑๘. ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จ
มาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)
ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ
ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุน
วิจัยหรือนำเสนอ ผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับ
งานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำ
หลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตร ทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้
การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียน
เอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่
ผลงาน

๑๙. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๐. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๑. แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนโอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

๒๒. แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการของทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวกับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษางบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญา เป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุน ต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

๒๓. แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปีเป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

๒๔. พหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัย และสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์ หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้นตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี) ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๙)

๒๕. พิชญพิจารณา (Peer Review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

๒๖. ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

๒๗. สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชา ตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมีใช้สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED ๒๐๑๓ (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔) หนังสือเวียนที่ ศธ ๐๕๐๖(๒) /ว๕๐๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔

๒๘. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป(เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือ องค์กรกลางระดับชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

๒๙. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐ และเอกชนธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ

เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงาน ต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอน ในการดำเนินงานกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนคติ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมกันแก้ไขปัญหาร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจ ในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

๓๐. อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

๓๑. อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘) สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า ๙ เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นำระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

๙ - ๑๒ เดือน	คิดเป็น ๑ คน
๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน	คิดเป็น ๐.๕ คน
น้อยกว่า ๖ เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

๓๒. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหาร และพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่ การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลา ที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า ๕ คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก ๑ หลักสูตรโดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙) ทั้งนี้กรณีบัณฑิตโอนโลมให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้มากที่สุดเพียง ๒ หลักสูตรเท่านั้นหากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบและเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.๐๘ ภายใน ๓๐ วัน ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้พิจารณาว่า คุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED 2013 (UNESCO)

- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นียมตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.๒๕๕๘

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

๓๓. แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละ ช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไป การแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่าง ระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่น่าเสนอ หากรอบเวลายาวขึ้นต้องมีการวัดถี่ขึ้นในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่าอาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

๓๔. การจัดการข้อร้องเรียน หมายถึง การอธิบายการจัดการข้อร้องเรียนที่มีนัยสำคัญ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณหรือจำนวนข้อร้องเรียน

๓๕. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ศิลปะและวัฒนธรรมของไทย และท้องถิ่นไทย

๓ | ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร จำนวน ๑๔ ตัวบ่งชี้	
ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
๑. การกำกับมาตรฐาน	
๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ.	<ul style="list-style-type: none"> - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๘ <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ ๓ ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ ๑๑ ข้อ - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๘ <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ ๕ ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ ๑๐ ข้อ
๒. บัณฑิต	
๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
๒.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
๓. นักศึกษา	
๓.๑ การรับนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๓.๓ ผลที่เกิดกับนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา
๔. อาจารย์	
๔.๑ การบริหารและพัฒนา อาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
๔.๒ คุณภาพอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอก ที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร จำนวน ๑๔ ตัวบ่งชี้	
ตัวบ่งชี้	ประเด็นพิจารณา
๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	
๕.๑ สารระของรายวิชาในหลักสูตร	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตามและตรวจสอบการจัดทำ มคอ.๓ และ มคอ.๔ - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
๕.๓ การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
๕.๔ ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	
๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริม ให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐาน ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับต่างๆ พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของ เกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่ หรือหลักสูตรปรับปรุงล้วนใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและ ดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไป ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๘ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการ สอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว ๔ ประเด็น และ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จะพิจารณาตามเกณฑ์ดังกล่าว ๑๒ ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
๑. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า ๕ คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า ๕ คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า ๕ คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๖(๒)/ว ๕๖๙ ลว. ๑๘ เมย. ๒๕๔๙ กำหนดว่า <ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก ๑ หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว ● อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก ๑ หลักสูตร บันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๖(๔)/ว๒๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีค. ๒๕๕๗ กำหนดว่า <ul style="list-style-type: none"> ● กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาซีพ กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิครอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
๒. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรือ อาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรือ อาจารย์ผู้สอน	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
	อย่างน้อย ๒ คน			
๓. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนอย่างน้อย ๓ คน	
๔. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		๑. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ ๒. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ ๓. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	๑. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ ๓. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ ๔. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๐๔(๔)/ว๘๖๗ กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีความวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
<p>๕. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ</p>		<p>๑. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>๑. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>- การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้</p> <p>๑) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ฯ ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน และมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้</p> <p>๒) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนิสิตสำเร็จการศึกษาหากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการเกษียณอายุ</p>
<p>๖. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)</p>		<p>๑. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>๑. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง</p>	<p>แนวทางการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗.๖ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึงบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคคลากรประจำในสถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง</p>

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
			ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	<p>ในสาขาวิชานั้น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการวิชาชีพด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด</p> <p>ในกรณี หลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้อำนวยการตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิดสอน สถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย</p>
๗. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		<p>๑. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>๑. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>๒. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง</p>	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
			ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	
๘. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ(proceedings) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรสามารถทดแทนแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด
๙. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ๑ คน ต่อ นักศึกษา ๕ คน การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ๑ คนต่อ นักศึกษา ๑๕ คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง ๒ ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คนเทียบเท่ากับ นักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ๑ คน ต่อ นักศึกษา ๕ คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ที่ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่อง ในการผลิตผลงาน

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
๑๐. อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษามี ผลงานวิจัยอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		ควรมีอย่างน้อย ๑ เรื่องในรอบ ๕ ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ควรมีอย่างน้อย ๑ เรื่องในรอบ ๕ ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนาธรรมเนียมที่ประสงค์ให้มีการพัฒนางานวิจัยอย่าง สม่ำเสมอ
๑๑. การปรับปรุงหลักสูตร ตามรอบระยะเวลาที่ กำหนด	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จ และอนุมัติ/ให้ความ เห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ ๖) หมายเหตุ สำหรับ หลักสูตร ๕ ปี ประกาศใช้ในปีที่ ๗ หรือ หลักสูตร ๖ ปี ประกาศใช้ในปีที่ ๘)	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดย สภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ ๖)	ต้องไม่เกิน ๕ ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จ และอนุมัติ/ให้ความ เห็นชอบโดยสภา มหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งาน ในปีที่ ๖)	
รวม	เกณฑ์ ๓ ข้อ	เกณฑ์ ๑๑ ข้อ	เกณฑ์ ๑๑ ข้อ	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๔๘ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หากมีการประกาศใช้
เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘

๑) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
๑. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า ๕ คน และ - เป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
๒. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานวิชาการอย่างน้อย ๑ รายวิชาในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานวิชาการอย่างน้อย ๑ รายวิชาในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ ใน ๕ คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านปฏิบัติการ
๓. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานวิชาการอย่างน้อย ๑ รายวิชาในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร	
๔. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ ● อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ 	

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
	<ul style="list-style-type: none"> - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า ๖ ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	
๕. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน ๕ ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี	
รวม	เกณฑ์ ๕ ข้อ	เกณฑ์ ๕ ข้อ

๒) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
๑. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า ๓ คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	
๒. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
๓. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
๔. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	• อาจารย์ประจำ	• อาจารย์ประจำ

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง
	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
๕. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
๖. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
๗. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า ๓ คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า ๕ คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า 	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	<p>- มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง</p> <p>- หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ</p>	<p>- มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง</p> <p>- หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ</p>
๘. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	<p>● แผน ก๑</p> <p>- ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.</p>	<p>● แบบ ๑</p> <p>- ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย ๒ เรื่อง</p>
	<p>● แผน ก๒</p> <p>- ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)</p>	<p>● แบบ ๒</p> <p>- ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.</p>
	<p>● แผน ข</p> <p>- รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้</p>	
๙. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	<p>● วิทยานิพนธ์ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ๑ คนต่อนักศึกษา ๕ คน</p> <p>● การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก ๑ คนต่อนักศึกษา ๑๕ คน</p> <p>- หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ๑ คนต่อนักศึกษา ๑๐ คน</p>	

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	- หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง ๒ ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ ๓ คน	
๑๐. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน ๕ ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี	
รวม	เกณฑ์ ๑๐ ข้อ	เกณฑ์ ๑๐ ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๘ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

๑. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
๒. หนังสือนำที่ สกอ. แจงรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
๓. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๒.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๒.๒	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา - ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี - ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ - ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.๒ ครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ ๒.๑ ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน

- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

- ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ ๕๐% การประเมินบัณฑิตอาจไม่ถึงร้อยละ ๒๐ เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ ๕๐ คน มีนักศึกษาไทย ๑๐ คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน ๑๐ คนเป็นฐานที่ ๑๐๐%

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒	(ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาใดๆ ที่ได้อ่านทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนั้นกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะ ผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑) จำนวนร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มาพิจารณา

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ และ ๒.๒ เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาสำหรับ หลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ และ ๒.๒ ด้วย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒	(ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{๔๐} \times ๕$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์
- ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๑๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๒๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	-บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ -ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	-บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ -ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่องค์กรประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

- ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวเองชิ้นนี้แล้วสามารถนำไปนับในตัวเองซึ่งผลงานทางวิชาการของอาจารย์
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
- ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวเองชิ้นนี้

องค์ประกอบที่ ๓ นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษาระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตร จนสำเร็จการศึกษาและการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๔ กลุ่มหลัก ได้แก่ (๑) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (๒) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (๓) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (๔) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (information, media, and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

๑) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (๑) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (๒) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (innovation and creativity) (๓) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (communication and collaboration)

๒) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และการรู้ ICT (ICT literacy)

๓) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้กระบวนการดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๓.๑	การรับนักศึกษา
๓.๒	การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา
๓.๓	ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑	การรับนักศึกษา
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูล หรือวิธีการคัดเลือกนักศึกษาให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าคุณอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนักศึกษา อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒	การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษา มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓	ผลที่เกิดกับนักศึกษา
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ผลที่เกิดกับนักศึกษา อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๒ ในการประเมิน

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบ ประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้อง กับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรัก ในองค์กรและการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรม การดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพ อาจารย์ เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้น ด้วยการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับ จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชา ของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพ อาจารย์และผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๔.๑	การบริหารและพัฒนาอาจารย์
๔.๒	คุณภาพอาจารย์
๔.๓	ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	การบริหารและพัฒนาอาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบายแผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน อย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างความ แข็งแกร่งทางวิชาการของหลักสูตร

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์ อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑
ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒	คุณภาพอาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล

TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่ได้คะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคณวุฒิจากกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานความสำเร็จ การศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่ บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความของอาจารย์ประจำหลักสูตร หรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัยมีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้า มากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน ๕ ปี ย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒.๕ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๓.๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๐.๒๕ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

ตัวอย่าง การหาอัตราสัดส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน ๕ คน โดยอาจารย์ทั้ง ๕ คน มีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. ๒๕๕๗ (ประเมินในปี ค.ศ. ๒๐๑๔) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง ๕ คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. ๒๐๑๐-๒๐๑๔ เท่ากับ ๑๕ บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ ๕ บทความ

- ในจำนวนนี้มีบทความ ๘ บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีบทความ ๒ บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง ดังนั้น จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย ๑ ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{๘+๒}{๕} = \frac{๑๐}{๕} = ๒.๐$$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{๒.๐}{๒.๕} \times ๕ = ๔.๐ \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓	ผลที่เกิดกับอาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ให้มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน ในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์ อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๒ ในการประเมิน

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก ๕ ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ ๓ ด้านที่สำคัญ คือ (๑) สารระของรายวิชาในหลักสูตร (๒) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (๓) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๕.๑	สารระของรายวิชาในหลักสูตร
๕.๒	การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
๕.๓	การประเมินผู้เรียน
๕.๔	ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑	สาระของรายวิชาในหลักสูตร
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก ๕ ปี แต่ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการออกแบบหลักสูตร ควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญโดยสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงาน สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้นการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ สาระของรายวิชาในหลักสูตร อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒	การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชา นั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนักศึกษา ให้นักศึกษา ได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้า อิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึง การทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ ๒๑ ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะ การเรียนรู้ นศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา เทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐาน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการ ดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมในประเด็นดังต่อไปนี้

- กำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.๓ และ มคอ.๔) และ การจัดการ เรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการ วิชาการทาง สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้อง กับสาขาวิชา และความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการ ตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการ ดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่หน้าที่ ๖๗โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓	การประเมินผู้เรียน
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินนักเรียนมีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการ คือ การประเมินผลนักเรียนเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักเรียนสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้นักเรียนที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผล การเรียนรู้นักเรียน การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพและวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักเรียนสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริม จุดแข็งของตนเองได้ ให้ผลการประเมินที่สะท้อน ระดับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมในประเด็นดังต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้อตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้นักเรียน
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางใน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ การประเมินผู้เรียน อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔	ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.๒) หมวดที่ ๗ ข้อ ๗ ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็น ผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปีในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๓)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๓.๕๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๘๐.๐๑-๘๙.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๐๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๙๐.๐๐-๙๔.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๕๐

มีการดำเนินงานร้อยละ ๙๕.๐๐-๙๙.๙๙ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ ๔.๗๕

มีการดำเนินงานร้อยละ ๑๐๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ ๕

หมายเหตุ :

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการ ปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ ๒ ระบุว่า “กรณีที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียด ของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการ ของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗ โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะ ของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.๓ มคอ.๔ มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗”

ข้อ ๓ ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการ

ติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีที่ระบุไว้ในหมวด ๑-๖ ของแต่ละหลักสูตรตามบริบท และวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้แล้วเสร็จ ให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อนได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถทำได้ กรณีหลักสูตรมีการปรับ ตัวบ่งชี้ใหม่ ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา และอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๖.๑	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมในประเด็นดังต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

*เกณฑ์การประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่หน้าที่ ๖๗ โดยใช้แบบที่ ๑ ในการประเมิน

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

เกณฑ์การประเมินแบบที่ ๑

ใช้สำหรับประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑, ๓.๒, ๔.๑, ๕.๑, ๕.๒, ๕.๓ และ ๖.๑ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๐	๑	๒	๓	๔	๕
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง ● ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

เกณฑ์การประเมินแบบที่ ๒

ใช้สำหรับประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ และ ๔.๓ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๐	๑	๒	๓	๔	๕
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง ● มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายว่าเป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับคณะ/วิทยาลัย

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ/วิทยาลัย (จำนวน ๓๑ ตัวบ่งชี้)	
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน (จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้)	
๑.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวมคะแนนของทุกหลักสูตร)	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต ในคณะ/วิทยาลัย (คะแนนเต็ม ๕)
๑.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในคณะ/ วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวม คะแนนของทุกหลักสูตร)	ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีใน คณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
๑.๓ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้าง หรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายใน คณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วม ในการสร้างผลงานนวัตกรรม
๑.๔ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรในคณะ/ วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของ ทุกหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยที่มี คุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีทักษะ การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน	ร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปี สุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีทักษะ การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
๑.๖ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วม กิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้าน คอรัปชั่น	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการที่สอดคล้องกับการ แสดงออกในการต่อต้านคอรัปชั่น
มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/ งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม (จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้)	
๒.๑ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/ วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับคณะ ของ สกอ.)	ผลงานทางวิชาการทุกประเภทของ อาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/ วิทยาลัย
๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัย/นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ใน คณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์ วิจัย ของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจ พิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง	ร้อยละของผลงานวิจัย/นวัตกรรม/ งานสร้างสรรค์ในคณะ/วิทยาลัย ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือ ยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคม ในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรือ อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน	
เกณฑ์พิจารณา	
๒.๓ จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในคณะ/ วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือ ต่างประเทศ	ร้อยละของวิจัย/งานสร้างสรรค์และ นวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่เกิดจาก เครือข่ายความร่วมมือระหว่าง

		สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ
มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของคณะ/วิทยาลัย (จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้)		
๓.๑ จำนวนชุมชนเป้าหมายที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย ตามตัวบ่งชี้ ๓.๑ ระดับสถาบันอย่างต่อเนื่อง		จำนวนชุมชนเป้าหมายที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย ตามตัวบ่งชี้ ๓.๑ ระดับสถาบันอย่างต่อเนื่อง
๓.๒ เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของคณะ/วิทยาลัย (ถ้ามี)		
มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)		
๔.๑ จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) เพื่อสืบสานอย่างต่อเนื่องทุกปี		จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย
มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๕ ตัวบ่งชี้)		
๕.๑ ด้านคุณภาพหลักสูตร (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)		
๕.๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรของคณะ/วิทยาลัย ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ		ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ
๕.๒ ด้านกระบวนการบริหารจัดการตามพันธกิจ (จำนวน ๑๓ ตัวบ่งชี้)		
พันธกิจด้านการเรียนการสอน	๕.๒.๑ ระบบและกลไกการบริการนักศึกษา ระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๒.๒ ระบบและกลไกการจัดกิจกรรม นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน		เกณฑ์พิจารณา
	๕.๒.๓ จำนวนนักศึกษาใช้เวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับคณะของ สกอ.)	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาใช้เวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
พันธกิจด้านการวิจัย	๕.๒.๔ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ

	ของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ ๒.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)	
	๕.๒.๕ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับคณะ ของสกอ.)	เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย
พันธกิจด้านการบริการวิชาการ	๕.๒.๖ ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๕ ข้อ
พันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปะวัฒนธรรม	๕.๒.๗ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๕ ข้อ
พันธกิจด้านกระบวนการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล	๕.๒.๘ ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑ -๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
	๕.๒.๙ ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างคณะ/วิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้าง ของทุกคณะ/วิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา
	๕.๒.๑๐ ผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)	ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด
การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้	๕.๒.๑๑ อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ร้อยละของอาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	๕.๒.๑๒ อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ร้อยละของอาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๕.๒.๑๓ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
๕.๓ ด้านกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพ (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)		
	๕.๓.๑ ระบบกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรและคณะและหน่วยงานสนับสนุนของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ในการประเมิน		เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา (จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้)		
อัตลักษณ์ของ ผู้สำเร็จ การศึกษา	๖.๑ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/ วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๖.๒ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/ วิทยาลัย ที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยี สารสนเทศในการทำงาน	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๖.๓ จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษ	ร้อยละหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษ
	๖.๔ นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัยที่มี จิตสาธารณะ	ร้อยละนักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/ วิทยาลัยที่มีจิตสาธารณะ
	๖.๕ ตัวบ่งชี้ที่วัดอัตลักษณ์ของคณะ/ วิทยาลัย (ถ้ามี)	

มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๑.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวมคะแนนของทุกหลักสูตร)
๑.๒	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวมคะแนนของทุกหลักสูตร)
๑.๓	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม
๑.๔	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัย ที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
๑.๖	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวมคะแนนของทุกหลักสูตร)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.๒ ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้เป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิตอย่างครบถ้วนทุกด้าน

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตในคณะ/วิทยาลัย (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยในการประเมินบัณฑิตของทุกหลักสูตร
ในคณะ/วิทยาลัย
จำนวนหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด

ข้อมูลประกอบ

๑. จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตของแต่ละหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัย จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
๒. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตของแต่ละหลักสูตรถ้าไม่ถึงร้อยละ ๒๐ ให้ปรับคะแนนเป็น ๐ คะแนน
๓. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหมายความว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาของปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษาในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.) (รวมคะแนนของทุกหลักสูตร)
(ระดับปริญญาตรี)	ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีในคณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขา นั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จ การศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณี การทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละ ของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีในคณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

๑. จำนวนร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีในคณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อิสระภายใน ๑ ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในคณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำ แล้วแต่ไม่ได้ เปลี่ยนงานมาพิจารณา

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีในคณะ/วิทยาลัยที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ถ้าไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ให้ปรับคะแนนเป็น ๐ คะแนน เก็บจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาของปีการศึกษาที่ผ่านมา

(ระดับปริญญาโท)	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำไปเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

- คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

- แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{ร้อยละ ๔๐}} \times 100$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๑๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๒๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๑.๐๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

๑. กรณีคณะ/วิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโทให้นำคะแนนทั้งสองระดับมารวมกันแล้วหารด้วย ๒
๒. ให้มหาวิทยาลัยวางแผนการเก็บข้อมูลที่ไม่อิงกับการรับปริญญา (**ประมาณเดือน พฤษภาคมของทุกปี**) กรณีระดับปริญญาโทสามารถเก็บในปีที่สำเร็จการศึกษาได้ (จากหลักสูตร => คณะ => มหาวิทยาลัย)
๓. เก็บจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาของปีการศึกษาที่ผ่านมา (**เก็บย้อนหลัง ๑ รุ่น**)

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ต้องส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ และวิสัยทัศน์ เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรมที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม}}{\text{ร้อยละ ๖๐}} \times 5$$

หมายเหตุ

๑. การมีส่วนร่วม คือ นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการคิด สร้าง หรือลงมือปฏิบัติในผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม
๒. นวัตกรรม คือ สิ่งที่ทำขึ้นใหม่หรือแปลกจากเดิมซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ เป็นต้น
๓. นวัตกรรมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสามารถนับได้ตั้งแต่ปีแรกที่เข้าศึกษาจนถึงปีสุดท้าย
๔. การนับผลงานให้รวมถึง ผลงานที่นำเสนอผ่านคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัย หรือเวทีระดับมหาวิทยาลัยจัดขึ้น เช่น Open House งานสหกิจศึกษา งานบริการวิชาการ ให้นำรวมถึงมีคณะกรรมการฯ รับรอง หรือการจดสิทธิบัตร หรือในคณะ/วิทยาลัยมีการตั้งคณะกรรมการและมีบุคลากรภายนอก ร่วมด้วยรับรองในผลงานนั้น
๕. มหาวิทยาลัยตั้งกรรมการของมหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าเป็นนวัตกรรมหรือไม่

หมายเหตุ : การประเมินนวัตกรรมให้คณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ต้องมีหลักสูตรที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ที่แปลกใหม่และมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐

สูตรการคำนวณ

ค่าร้อยละ =

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยทุกคน}} \times 100$$

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{ร้อยละ ๒๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการต้องมีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๒. ให้มหาวิทยาลัยออกแบบประเมินคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายประเมิน

๓. บางหลักสูตรที่มีการกำหนดคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการก็สามารถยกเว้นได้ เช่น หลักสูตรด้านการบริหารจัดการ (ทั้งนี้ตามดุลยพินิจของมหาวิทยาลัย)

๔. นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หมายถึง นักศึกษาที่ขอยื่นขอสำเร็จการศึกษาในปีนั้น ๆ

๕. ให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายประเมินตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตร ควบคู่ไปกับ การพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สาระวิชาที่มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันการ เรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของนักศึกษาโดยมีอาจารย์เป็นผู้แนะนำและร่วมกัน ออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างครบถ้วน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างครบถ้วน}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยทุกคนของหลักสูตร}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีทักษะการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน}}{\text{ร้อยละ ๘๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. แบบทดสอบให้สอบถามนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของแต่ละหลักสูตร
๒. แบบทดสอบให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการจัดทำ
๓. แบบทดสอบ ๑ ชุดสามารถตอบได้ทุกตัวบ่งชี้ที่วัดนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายโดยนักศึกษาตอบเพียงครั้งเดียว

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน กล้าที่จะประพฤติตน และแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องเหมาะสมตามที่สังคมต้องการ

กำหนดเงื่อนไข

นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชันหมายถึง นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับคณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัย อาทิเช่น

๑. กิจกรรมรณรงค์การต่อต้านคอร์รัปชัน
๒. กิจกรรมบัณฑิตมหาวิทยาลัยนครพนมไม่โกง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยทุกคนของหลักสูตร}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ

อย่างน้อยต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ที่คณะ/วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยจัด

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนโดยการจัดโครงการค่ายคุณธรรม จริยธรรม (โครงการต่อต้านคอร์รัปชัน) เป็นต้น

มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ทุกมหาวิทยาลัยอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์ จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) คณะ/วิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๒.๑	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับคณะ ของ สกอ.)
๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
๒.๓	จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย ได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการที่ใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในคณะ/วิทยาลัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
๐.๖๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ.๒๕๖๐ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ.๒๕๖๐ - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมา ขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัยหรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย มีส่วนร่วมขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand ๔.๐ อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนได้เห็นความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะเป็นกลไกสำคัญส่วนหนึ่งของสังคมต่อการขับเคลื่อนทั้งด้านการผลิตกำลังคนการสร้างงานวิจัยค้นคว้าการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ การให้บริการวิชาการแก่สังคม ฯลฯ โดยผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง}}{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัยหรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนกลาง}}{\text{ร้อยละ ๕๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ : งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓	จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชน ทั้งในหรือต่างประเทศ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ ไม่จำเป็นต้องทำ MOU

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในคณะ/วิทยาลัย ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ}}{\text{ร้อยละ ๑๕}} \times ๕$$

มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของคณะ/วิทยาลัย

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม พึ่งให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและ เป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยนครพนมจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๓.๑	จำนวนชุมชนเป้าหมายที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย ตามตัวบ่งชี้ ๓.๑ ระดับสถาบันอย่างต่อเนื่อง
๓.๒	เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของคณะ/วิทยาลัย (ถ้ามี)

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑	จำนวนชุมชนเป้าหมายที่คณะ/วิทยาลัยดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ตามตัวบ่งชี้ ๓.๑ ระดับสถาบัน
ชนิดตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบาย

คณะ/วิทยาลัย ให้บริการวิชาการที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐหรือภาคเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

จำนวนชุมชนเป้าหมายที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย ตามตัวบ่งชี้ ๓.๑ ระดับสถาบันอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๕ ชุมชน = ๕ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
๑ ชุมชน	๒ ชุมชน	๓ ชุมชน	๔ ชุมชน	มากกว่าหรือเท่ากับ ๕ ชุมชน

หมายเหตุ :

๑. การมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย หมายถึง มีคำสั่งแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย
๒. มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพหลักอย่างน้อย ๕ ชุมชนเพื่อให้คณะ/วิทยาลัยเข้าร่วม
๓. การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การดำเนินการอย่างน้อย ๓ ปี
๔. การดำเนินการที่ยั่งยืน หมายถึง การดำเนินงานอย่างน้อย ๕ ปี
๕. คณะกรรมการบริการวิชาการควรมีคณบดีเป็นกรรมการด้วยแล้วให้ส่วนกลางส่งให้คณะ/วิทยาลัยเพื่อใช้เป็นหลักฐานต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒	เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของคณะ/วิทยาลัย (ถ้ามี)
ชนิดตัวบ่งชี้	

มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐาน การพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๔.๑	จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วม ในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) เพื่อสืบสาน อย่างต่อเนื่องทุกปี

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับมหาวิทยาลัย (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) เพื่อสืบสาน อย่างต่อเนื่องทุกปี
ชนิดตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบาย

คณะ/วิทยาลัย มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และ ต่างประเทศ อย่างเหมาะสมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับ ผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่คณะ/วิทยาลัยได้ดำเนินการเองหรือมีส่วนร่วมในการ ดำเนินการกับมหาวิทยาลัย (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) ที่ได้รับการสืบสาน หรือ การอนุรักษ์ หรือ การเผยแพร่ หรือ การศึกษาเรียนรู้ หรือ การวิจัย หรือ การบริการวิชาการ หรือ การต่อยอดมูลค่าเพิ่ม หรือ การสร้างมูลค่าเพิ่ม ฯลฯ อย่างน้อย ๓ ปีต่อเนื่อง มีจำนวนศิลปวัฒนธรรมไม่น้อยกว่า ๕ ท้องถิ่น = ๕ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๓	คะแนน ๕
๑ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	๒ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	มากกว่าหรือเท่ากับ ๓ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

หมายเหตุ :

๑. ศิลปวัฒนธรรมให้รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเรื่อง ๆ
๒. การออกร้านแสดงมีคนมาเรียนรู้สามารถนับได้
๓. การเข้าไปร่วมแสดงกับชุมชน ไม่สามารถนับได้
๔. การสืบสาน หมายถึง การอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน การศึกษาเรียนรู้ การวิจัย การบริการ วิชาการ การตั้งศูนย์การเรียนรู้ ทำให้คงอยู่ให้มีความถูกต้องซึ่งองค์ความรู้ นั้น

มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๖ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๕. ด้านกระบวนการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๕ ตัวบ่งชี้)	
๕.๑ ด้านคุณภาพหลักสูตร (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)	
๕.๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรของคณะ/วิทยาลัย ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ
๕.๒ ด้านกระบวนการบริหารจัดการตามพันธกิจ (จำนวน ๑๓ ตัวบ่งชี้)	
พันธกิจด้านการเรียนการสอน	๕.๒.๑ ระบบและกลไกการบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับคณะ ของ สกอ.)
	๕.๒.๒ ระบบและกลไกการจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)
	๕.๒.๓ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับคณะ ของ สกอ.)
พันธกิจด้านการวิจัย	๕.๒.๔ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ ๒.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
	๕.๒.๕ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)
พันธกิจด้านการบริการวิชาการ	๕.๒.๖ ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
พันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๕.๒.๗ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
พันธกิจด้านกระบวนการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล	๕.๒.๘ ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑ - ๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)
	๕.๒.๙ ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างคณะ/วิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๑๐ ผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้	๕.๒.๑๑ อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๑๒ อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๑๓ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
๕.๓ ด้านกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพ (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)	
๕.๓.๑	ระบบกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรและคณะและหน่วยงานสนับสนุนของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรของคณะ/วิทยาลัย ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด เพื่อยืนยันว่าหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ว่าหลักสูตรมีการจัดการศึกษาได้คุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด อีกทั้งเป็นเครื่องมือให้มีการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ ตามสูตร ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ ตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ}}{\text{จำนวนหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ}}{\text{ร้อยละ ๕๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ หลักสูตรใหม่ที่ยังไม่มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษา ไม่นำมาเป็นตัวหาร
หลักสูตรเก่าที่ปรับปรุงต้องนำมาเป็นตัวหาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑	ระบบและกลไกการบริการนั้ศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ กับการศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ/วิทยาลัยตั้งแต่ การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืม การศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อม เพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวทั้งภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับ การบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ/วิทยาลัย
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงาน ทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผล ให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒	ระบบและกลไกการจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย ต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะ/วิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) คุณธรรม จริยธรรม (๒) ความรู้ (๓) ทักษะทางปัญญา (๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่คณะ/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย/องค์การวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติมตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA/PDCA (Plan, Do, Study/Check, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะ/วิทยาลัย โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติอย่างน้อย ๕ ประการ ให้ครบถ้วนประกอบด้วย

- (๑) คุณธรรม จริยธรรม
 - (๒) ความรู้
 - (๓) ทักษะทางปัญญา
 - (๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
๔. กิจกรรมที่เกี่ยวกับชาติ หรือศาสนาหรือ พระมหากษัตริย์
๕. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
๖. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๗. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๓	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำสังกัดคณะ/ วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือสัดส่วน ของ นักศึกษาต่ออาจารย์ ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมาย การผลิตบัณฑิต ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ ประจำที่ปฏิบัติงานจริงในสัดส่วนที่เหมาะสมกับสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำน้อยกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน กำหนด เป็น ๕ คะแนน

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานให้คำนวณ หาค่าความแตกต่างระหว่างจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐานและนำ ค่าความแตกต่างมาพิจารณาดังนี้

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ กำหนดเป็น ๐ คะแนน

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งแต่ร้อยละ ๐.๐๑ และไม่เกินร้อยละ ๒๐ให้นำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามสูตรเพื่อเป็นคะแนน ของหลักสูตรนั้น ๆ

สูตรการคำนวณจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

๑. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณ ระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอด ปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม – ถอน) โดยมีสูตร การคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

๒. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา
เทียบเท่าต่อปี (FTES) =

$\frac{\text{Student Credit Hours (SCH) ทั้ปี}}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$
--

การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีการปรับค่าจำนวนนักศึกษา เต็มเวลาเทียบเท่าในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวน นักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๒ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๑.๘ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ
๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ - พยาบาลศาสตร์	๘:๑ ๖:๑
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	๒๐:๑
๓. วิศวกรรมศาสตร์	๒๐:๑
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	๘:๑
๕. เกษตร ป่าไม้และประมง	๒๐:๑
๖. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	๒๕:๑
๗. นิติศาสตร์	๕๐:๑
๘. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	๓๐:๑
๙. ศิลปกรรมศาสตร์ วจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๘:๑
๑๐. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	๒๕:๑

สูตรการคำนวณ

๑) คำนวณหาค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานและนำมาคิดเป็นค่าร้อยละตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นจริง} - \text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}} \times 100$$

๒) นำค่าร้อยละจากข้อ ๑ มาคำนวณคะแนน ดังนี้

๒.๑) ค่าร้อยละที่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๐ คิดเป็น ๕ คะแนน

๒.๒) ค่าร้อยละที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐ คิดเป็น ๐ คะแนน

๒.๓) ค่าร้อยละที่มากกว่าร้อยละ ๐ แต่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ให้นำมาคิดคะแนนดังนี้

คะแนนที่ได้ =

$$๕ - \frac{\text{(ค่าร้อยละที่คำนวณได้จาก ๒.๓)}}{๔}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์ = ๒๔

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{24 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } -๔ \text{ ได้คะแนน } ๕ \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์ = ๓๒

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{32 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } ๒๘ \text{ ได้คะแนน } ๐ \text{ คะแนน}$$

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ของหลักสูตรหนึ่งทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = ๒๘

$$\text{ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน} = \frac{28 - 25}{25} \times 100 = \text{ร้อยละ } ๑๒$$

$$\text{คะแนน} = ๕ - \frac{(๑๒)}{๔} = ๕ - ๓ \text{ คะแนน} = ๒ \text{ คะแนน}$$

หมายเหตุ

๑. การคิดค่า FTES กรณีหลักสูตรที่สภาวิชาชีพกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำไม่ตรงกับสัดส่วนที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานี้ ให้ใช้สัดส่วนที่สภาวิชาชีพกำหนด

๒. กรณีที่คณะมีหลายกลุ่มสาขาต้องแยกอาจารย์ประจำว่าอยู่กลุ่มสาขาใดก่อนนำมาหาค่าคะแนนของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาคิดคะแนนเฉลี่ยเป็นของคณะ

๓. กรณีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมให้คำนวณตามสภาการพยาบาล

๔. ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการคำนวณค่า FTES แล้วให้คณะ/วิทยาลัยนำไปใช้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๔	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมมีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่ถูกต้องทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ ห้องปฏิบัติการวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมหรือหน่วยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

๒.๒ ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม

๒.๓ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย

๒.๔ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตฤกะ หรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

๓. จัดสรรงบประมาณเงินรายได้หรือกองทุนคณะของคณะ/วิทยาลัย เพื่อเป็นทุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม

๔. จัดสรรงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้หรือกองทุนของคณะหรือมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการเผยแพร่วิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยด้านศักยภาพการทำวิจัย มีการสร้างขวัญกำลังใจและยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมดีเด่น

๖. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยเพื่อคุ้มครองสิทธิของวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิของวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๕	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัยและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการทำวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่คณะ/วิทยาลัย ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ/วิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}} \times ๑๐๐$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ/วิทยาลัย

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ/วิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ/
วิทยาลัย

หมายเหตุ

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ/วิทยาลัย
๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ
๕. กรณีคณะ/วิทยาลัยมีมากกว่า ๑ กลุ่มสาขา ให้แยกคำนวณแล้วนำมาบวกกันหารด้วยจำนวนกลุ่มสาขา
๖. อาจารย์สังกัดสาขาไหนให้เงินตามไปตามอาจารย์
๗. กรณีเงินวิจัยให้เริ่มนับจากใช้วันที่เซ็นสัญญา

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒.๖	ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม ควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการและนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการกำหนดชุมชนเป้าหมายโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงานวิชาการร่วมกับชุมชน/องค์กรเป้าหมาย จัดทำแผนบริการวิชาการที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดความสำเร็จของแผนอย่างครบถ้วน
๓. ชุมชน/องค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาตามแผนบริการวิชาการและบังเกิดผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัด
๔. คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงานวิชาการ มีเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑ หน่วยงาน
๕. คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/หน่วยงานวิชาการ บูรณาการบริการวิชาการเข้ากับการจัดการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๗	ระบบและกลไกการดำเนินงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบายแผนงาน โครงการ/กิจกรรม เพื่อการบริหารจัดการงาน ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกการเข้าไปมีส่วนร่วมดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๒. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการ ตามข้อ ๑ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๓. มีแผนงาน/โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่มีการกำหนดผู้รับผิดชอบมีลักษณะ เป็นการบูรณาการองค์ความรู้เพื่อการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/สืบสาน/เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๔. มีการประเมินผลตามตัวชี้วัดในแผนงาน/โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

๕. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๔ มาปรับปรุงแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๘	ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑ - ๖ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย มีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของคณะ/วิทยาลัย ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะ/วิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง การจัดการความรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. ทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของคณะ/วิทยาลัย และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์

๒. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหลักสูตร ดำเนินการตามกลยุทธ์ทางการเงิน โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขันและนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัยเพื่อพิจารณา

๓. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหลักสูตร ดำเนินการและวิเคราะห์ผลลัพธ์ตามพันธกิจ ซึ่งได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของคณะ/วิทยาลัย

๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักทางวิชาการและประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา และมีการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง มีการประเมินที่เป็นผลเกิดจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะ/วิทยาลัย

๕. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการ ทั้งในระดับคณะ/วิทยาลัย โดยมีระบบและกลไกในการประเมินผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างชัดเจน

๖. มีแผนการจัดการความรู้และดำเนินการที่เป็นไปตามหลักวิชาการ (สายสนับสนุนอย่างน้อย ๑ เรื่อง สายวิชาการอย่างน้อย ๒ เรื่อง)

๗. มีการประกาศแผนอย่างชัดเจน และมีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารบุคลากรสายวิชาการ แผนการบริหารบุคลากรสายสนับสนุน แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ - ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๙	ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างคณะ/วิทยาลัยระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของ คณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานสนับสนุนจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละคณะ/วิทยาลัยได้มีการกำกับ ติดตามส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะ/วิทยาลัย ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ และการบริหารจัดการ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้างระดับอุดมศึกษา

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้างระดับอุดมศึกษา}}{\text{จำนวนหน่วยงานตามโครงสร้างในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ :

หน่วยงานตามโครงสร้าง หมายถึง หน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานสายวิชาการ เป็นคะแนนที่ผ่านการประเมินจากทุกหน่วยงานโดยคณะกรรมการ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๐	ผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตร ที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรในคณะ/วิทยาลัยนั้น ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิต ในหลักสูตรที่คณะ/วิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของหลักสูตรที่คณะ/วิทยาลัยรับผิดชอบโดยสภามหาวิทยาลัย อนุมัติให้เปิด

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ :

๑. หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้อง รายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

๒. หลักสูตรที่ใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยผ่านมติสภา ไม่ต้องนำมาคำนวณ (ทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

๓. หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการและผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยแล้วไม่ต้องนำมา คำนวณทั้งตัวตั้งและตัวหาร แต่ต้องรายงานผลการดำเนินงานให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบทุกๆ ๖ เดือน

๔. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด คือ หลักสูตรทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิดและ ต้องได้รับการประเมิน โดยจะมีการรับนักศึกษาหรือไม่ก็ตาม

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๑	อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะ/วิทยาลัยจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

- คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

- แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{การแปลงค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละ ๔๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

- คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซีพีมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอุดมศึกษา

- การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับ การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๒	อาจารย์ประจำสังกัดคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{การแปลงค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะ/วิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละ ๖๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

อาจารย์ประจำคณะ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารและทำหน้าที่สอน หรือผู้ที่ทำหน้าที่สอน
อย่างเดียว

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๓	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นต้องมีการ บริหารและพัฒนา คณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอน ที่ทันสมัยรวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็น ของผู้เรียนนอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและ เป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผน ที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากร สายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้ จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจน การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุม ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร สายสนับสนุน
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓.๑	ระบบกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรและคณะและหน่วยงานสนับสนุนของคณะ/วิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับคณะ ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย มีหน้าที่กำกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่า การประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษา อย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร หน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร

๒. มีคณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ทำหน้าที่กำกับติดตาม ให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงานผลต่อกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัย เพื่อพิจารณา (อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง)

๓. มีการจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากร หรือวัสดุครุภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร ให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร

๔. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร หน่วยงานสนับสนุนทุกหน่วยงาน ณ สิ้นปีการศึกษา เสนอต่อกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัย เพื่อพิจารณา

๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัย มาปรับปรุงหลักสูตร ให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

อัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยนครพนม : “รอบรู้ภาษา เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตสาธารณะ”
อัตลักษณ์ของบัณฑิตคณะ/วิทยาลัย.....(ถ้ามี)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
อัตลักษณ์ของ ผู้สำเร็จการศึกษา	๖.๑ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
	๖.๒ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัย ที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน
	๖.๓ จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
	๖.๔ นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ
	๖.๕ ตัวบ่งชี้ที่วัดอัตลักษณ์ของคณะ/วิทยาลัย (ถ้ามี)

ตัวบ่งชี้ ๖.๑	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ชนิดของตัวชี้วัด	กระบวนการและผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ตามอัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยนครพนม โดยมีความสามารถในการพูดคุยสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. คณะ/วิทยาลัย มีแผนงานโครงการที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๒. คณะ/วิทยาลัย มีโครงการหรือจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๓. คณะ/วิทยาลัย ดำเนินโครงการที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน
๔. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน โครงการ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๕. คณะ/วิทยาลัย จัดกิจกรรม หรือเข้าร่วมในกิจกรรมประกวดหรือแข่งขัน หรือแสดง หรือนำนักศึกษาร่วมกับหน่วยงานภายนอกในกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๖. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการได้ ๑ - ๒ ข้อ	ดำเนินการได้ ๓ ข้อ	ดำเนินการได้ ๔ ข้อ	ดำเนินการได้ ๕ ข้อ	ดำเนินการได้ ๖ ข้อ
เฉพาะข้อ ๑ - ๕				

ตัวบ่งชี้ ๖.๒	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัย ที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการและผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะ/วิทยาลัย มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน หรือ application ที่จะใช้งานได้ดีมีการค้นคว้าผ่านฐานข้อมูลหลักได้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. คณะ/วิทยาลัย มีแผนส่งเสริมทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานของนักศึกษา

๒. คณะ/วิทยาลัย มีโครงการหรือจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานของนักศึกษา

๓. คณะ/วิทยาลัย ได้มีการดำเนินงานตามโครงการที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน

๔. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าประกวดหรือแข่งขัน หรือเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานของนักศึกษา

๕. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน และโครงการ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๖. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถด้านการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน ร้อยละ ๖๐

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการได้ ๑ - ๒ ข้อ	ดำเนินการได้ ๓ ข้อ	ดำเนินการได้ ๔ ข้อ	ดำเนินการได้ ๕ ข้อ	ดำเนินการได้ ๖ ข้อ
เฉพาะข้อ ๑ - ๕				

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓	จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยนครพนม คือ “รอบรู้ภาษา เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตสาธารณะ” เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาในแต่ละหลักสูตรมีคุณลักษณะเป็นไปตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ในระดับหลักสูตรจึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาเพื่อให้นักศึกษามีความรอบรู้ภาษา

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ) กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ)}}{\text{จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ)}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔	นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีจิตสาธารณะ โดยมีความรู้สึกมองเห็นถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แล้วรู้สึกอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่างๆ ที่เป็นปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ พร้อมลงมือปฏิบัติร่วมช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้แก่สังคมของเราร่วมกับผู้อื่น เป็นน้ำใจของคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในสังคมด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลใดๆ ตอบแทนนั่นเอง

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนครั้งที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา

ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัย หรือภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัย หรือภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times 5$$

หมายเหตุ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการจัดทำ logbook เพื่อใช้เป็นหลักฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๕	ตัวบ่งชี้ที่ใช้วัดอัตลักษณ์ของคณะ/วิทยาลัย....(ถ้ามี)
ชนิดของตัวบ่งชี้	

๕ | ระบบการประกันคุณภาพ ระดับสนับสนุนการเรียนการสอน

คู่มือประกันคุณภาพ ระดับหน่วยงานสนับสนุน มหาวิทยาลัยนครพนม
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒
(ฉบับปรับปรุงข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒)

มหาวิทยาลัยนครพนม จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ ระดับหน่วยงานสนับสนุน มหาวิทยาลัยนครพนม ปีการศึกษา ๒๕๖๒ และสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ระดับสำนัก สถาบัน หรือหน่วยงานเทียบเท่า ใช้ในการกำกับ และพัฒนาคุณภาพสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ดำเนินงานตาม ภารกิจของสำนัก สถาบันหรือหน่วยงานเทียบเท่า อีกทั้งร่วมกันพัฒนาปรับปรุงตัวบ่งชี้การประกัน คุณภาพ ให้เป็นไปตามองค์ประกอบ และปัจจุบันมหาวิทยาลัยนครพนม มีหน่วยงานสนับสนุนการเรียน การสอน ทั้งสิ้น จำนวน ๓๑ หน่วยงาน แบ่งออกเป็นสนับสนุนวิชาการ จำนวน ๒๐ หน่วยงาน และ สนับสนุนทั่วไป จำนวน ๑๑ หน่วยงาน โดยมีรายละเอียด องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพ ระดับสนับสนุนการเรียนการสอน (จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้)	
องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	เกณฑ์การพิจารณา
องค์ประกอบที่ ๑ ตัวบ่งชี้ร่วม (จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้)	
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหน่วยงาน	คะแนนได้จากการสำรวจจริงโดยมีคะแนน เต็ม ๕ คะแนน อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ โดยมี ผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ทั้งหน่วยงาน
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ การจัดการความรู้ของหน่วยงานสนับสนุน	เกณฑ์มาตรฐาน ๕ ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ผลการประเมินกิจกรรม ๕ ส	คะแนนได้จากการตรวจประเมินกิจกรรม ๕ ส โดยมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ แผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
องค์ประกอบที่ ๒ ตัวบ่งชี้เฉพาะตามภารกิจของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย	
องค์ประกอบที่ ๓ ตัวบ่งชี้สนับสนุนการประเมิน ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/ วิทยาลัย/คณะ/ สถาบัน (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้) (ถ้ามี)	
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานประกัน คุณภาพตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/ วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน	คะแนนได้จากการส่งเสริมสนับสนุนเก็บ รวบรวมข้อมูลตาม ตัวบ่งชี้ ระดับปฐมวัย/ การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/ สถาบัน จากการสำรวจผลการดำเนินงาน จริง โดยมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

องค์ประกอบที่ ๑ ตัวบ่งชี้ร่วม

การดำเนินการตามตัวบ่งชี้ร่วม คือ ตัวบ่งชี้พื้นฐานที่ทุกหน่วยงานระดับหน่วยงานสนับสนุน จำนวน ๓๒ หน่วยงาน จะต้องมีการดำเนินการ ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหน่วยงาน, การจัดการความรู้ของหน่วยงานสนับสนุน, ระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน, ผลการประเมินกิจกรรม ๕ ส และ แผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานสนับสนุน มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๑.๑	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหน่วยงาน
๑.๒	การจัดการความรู้ของหน่วยงานสนับสนุน
๑.๓	ระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
๑.๔	ผลการประเมินกิจกรรม ๕ ส
๑.๕	แผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหน่วยงาน
รอบระยะเวลา	ปีการศึกษา ๒๕๖๒ (๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓) *ให้กำหนดเวลาที่ชัดเจน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน มีการให้บริการกับผู้มาใช้บริการ เช่น นักศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ประชาชนทั่วไป** จึงต้องมีการประเมินความพึงพอใจของการให้บริการ เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาให้การบริการมีประสิทธิภาพตามความต้องการของผู้รับบริการต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน

คะแนนได้จากการสำรวจจริงโดยมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

หมายเหตุ

๑. อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ โดยมีผู้ให้บริการไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ทั้งหน่วยงาน
๒. หากมีผู้ให้บริการต่ำกว่า ๕๐ คน ให้มีคะแนนเท่ากับ ๐ (ศูนย์)
๓. ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหน่วยงานจากส่วนกลาง (สามารถเพิ่มเติมคำถามอื่น ๆ ตามบริบทของหน่วยงาน) ฉบับปรับปรุงข้อมูล ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ในโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทบทวนระบบประกันคุณภาพ และจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพ ระดับหน่วยงานสนับสนุน ปีการศึกษา ๒๕๖๒
๔. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมากไม่สามารถเก็บได้ตามร้อยละ ๕๐ ในข้อที่ ๑ ให้ใช้กลุ่มตัวอย่างตามหลักการทางสถิติ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒	การจัดการความรู้ของหน่วยงานสนับสนุน
รอบระยะเวลา	ปีการศึกษา ๒๕๖๒ (๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มาตรฐานการอุดมศึกษา ข้อที่ ๓ กำหนดให้หน่วยงานมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่หน่วยงานแห่งการเรียนรู้ โดยทางหน่วยงานได้ตระหนักและให้ความสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge Management – KM) โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยงานซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงาน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน การกำหนดแนว วิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ๕ ข้อ

๑. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับพันธกิจของหน่วยงาน อย่างน้อย ๑ ประเด็น
๒. มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะ และมี Facilitator ประจำหน่วยงาน
๓. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง
๔. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นที่กำหนดในข้อ ๑ มาจัดเก็บเป็นเอกสารและเผยแพร่อย่างน้อยบนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย
๕. ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานภายในหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

หมายเหตุ

๑. หน่วยงานสามารถเลือกประเด็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในหน่วยงานได้ หรือสามารถใช้ประเด็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานอื่น
๒. การกำหนดประเด็นความรู้ เพียง ๑ ประเด็น มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไม่ต่ำกว่า ๓ รอบ ยกตัวอย่าง เช่น วิธีการยกชั้นตอนการปฏิบัติงาน, One Stop Service, เทคนิคการจัดประชุมให้ประสบผลสำเร็จ, เทคนิคการประสานงาน, Service Mind

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓	ระบบบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน
รอบระยะเวลา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) (ครึ่งหลังปีงบประมาณ ๒๕๖๒) ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) (ครึ่งแรกปีงบประมาณ ๒๕๖๓)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกัน จากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบันตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน : ๖ ข้อ

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของส่วนงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
๒. มีการสำรวจ รวบรวม วิเคราะห์ และระบุปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย ๓ ด้านตามบริบทของหน่วยงาน
 - ๒.๑ ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
 - ๒.๒ ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของส่วนงาน
 - ๒.๓ ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ๒.๔ ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบประกันคุณภาพ เป็นต้น
 - ๒.๕ ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ๒.๖ ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยง ๓ อันดับแรกที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ ๒
 ๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง ๓ ลำดับแรก โดยประกาศใช้แผนในเดือนแรกของปีงบประมาณ และดำเนินการตามแผน
 ๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาอย่างน้อยทุก ๖ เดือน
 ๖. มีการนำผลการประเมิน รอบ ๖ เดือน และข้อเสนอแนะไปใช้ในการปรับแผน หรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบถัดไป

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๐	คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการ ดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการ ดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔	ผลการประเมินกิจกรรม ๕ ส
รอบระยะเวลา	ปีการศึกษา ๒๕๖๒ (๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

๕ ส ซึ่งประกอบด้วย สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ และสร้างนิสัย ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐาน เพื่อให้หน่วยงานมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย สะอาด ปลอดภัย น่าอยู่ น่าทำงาน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงาน การบริหารจัดการวัสดุ/อุปกรณ์ การประหยัดทรัพยากรและเวลา สร้างความเชื่อถือของผู้รับบริการมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการทำงานเป็นทีม และความสามัคคีในหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน

คะแนนได้จากการตรวจประเมินกิจกรรม ๕ ส โดยมีคะแนนเต็ม ๕ คะแนน

หมายเหตุ

๑. คณะกรรมการตรวจประเมินกิจกรรม ๕ ส ระดับมหาวิทยาลัยนครพนม กำหนดโดย กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม
๒. ใช้แบบตรวจประเมินผลการดำเนินงาน ๕ ส จากกองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม ฉบับปรับปรุงข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ในโครงการอบรมกิจกรรม ๕ ส

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕	แผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน
รอบระยะเวลา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ (๑ เมษายน ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒) (ครึ่งหลังปีงบประมาณ ๒๕๖๒) ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) (ครึ่งแรกปีงบประมาณ ๒๕๖๓)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หน่วยงานสนับสนุน มหาวิทยาลัยนครพนม มีพันธกิจหลัก คือ สนับสนุนพันธกิจของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ ในการดำเนินพันธกิจหลักของหน่วยงาน ต้องมีการกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย อีกทั้งต้องมีการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานสามารถสนับสนุนการบรรลุวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และมีทิศทางการดำเนินพันธกิจต่าง ๆ เป็นแนวทางเดียวกับมหาวิทยาลัย ในกระบวนการจัดทำและพัฒนาแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน ต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทั้งในการจัดทำและการร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานที่กำหนดขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ๖ ข้อ

๑. บุคลากรทุกคนในหน่วยงาน มีส่วนร่วมในการจัดทำหรือทบทวนแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน
๒. มีการนำแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานไปดำเนินงาน
๓. มีผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน มีตัวบ่งชี้ที่บรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ทั้งหมด
๔. มีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน และปรับแก้ หากไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๕. มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหาร ทุก ๖ เดือน
๖. มีการนำผลการดำเนินงาน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๒ ตัวบ่งชี้เฉพาะตามภารกิจของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย

การดำเนินการตามตัวบ่งชี้เฉพาะตามภารกิจของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย คือ ตัวบ่งชี้ที่มีความเชื่อมโยงกับการกำหนดตามพันธกิจ อัตลักษณ์ และโครงสร้างของหน่วยงาน สามารถวัดผลการดำเนินงานตามพันธกิจ และอัตลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหน่วยงาน โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานสนับสนุน มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน

ที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวน ตัวบ่งชี้
สนับสนุนวิชาการ (จำนวน ๒๐ หน่วยงาน)		
๑	สำนักงานคณบดี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	๖
๒	สำนักงานคณบดี คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๕
๓	สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๔
๔	สำนักงานคณบดี คณะเกษตรและเทคโนโลยี	๔
๕	สำนักงานคณบดี คณะวิทยาศาสตร์	๗
๖	สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์	๖
๗	สำนักงานคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์	๕
๘	สำนักงานคณบดี วิทยาลัยการbinนานาชาติ	๓
๙	สำนักงานคณบดี วิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ	๔
๑๐	สำนักงานคณบดีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม	๖
๑๑	บัณฑิตวิทยาลัย	๕
๑๒	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยธาตุพนม	๔
๑๓	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยนาหว้า	๕
๑๔	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสงคราม	๕
๑๕	สำนักงานผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยนครพนม พนมพิทยพัฒน์	๕
๑๖	สำนักวิทยบริการ	๑๑
๑๗	กองพัฒนานักศึกษา (สำนักงานอธิการบดี)	๔
๑๘	กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (สำนักงานอธิการบดี)	๔
๑๙	สำนักงานวารสารมหาวิทยาลัยนครพนม	๒
๒๐	สำนักงานคณบดี สถาบันนวัตกรรมการธุรกิจและการบัญชี	-

ที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวน ตัวบ่งชี้
สนับสนุนทั่วไป (จำนวน ๑๑ หน่วยงาน)		
๑	สถาบันวิจัยและพัฒนา	๔
๒	สถาบันภาษา	๓
๓	กองกลาง (สำนักงานอธิการบดี)	๓
๔	กองนโยบายและแผน (สำนักงานอธิการบดี)	๔
๕	ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม ณ กรุงเทพมหานคร	๓
๖	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยนครพนม	๓
๗	หน่วยตรวจสอบภายใน	๒
๘	งานประกันคุณภาพการศึกษา	๒
๙	โครงการจัดตั้งสำนักเทคโนโลยีดิจิทัล	๑
๑๐	ศูนย์การศึกษานานาชาติกลุ่มน้ำโขง	๑
๑๑	ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ	๑

**องค์ประกอบที่ ๓ ตัวบ่งชี้สนับสนุนการประเมิน ระดับ ปฐมวัย/
การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน (ถ้ามี)**

การดำเนินการตามตัวบ่งชี้สนับสนุนการประเมิน ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน คือ ตัวบ่งชี้ที่ทางหน่วยงานมีการส่งเสริม สนับสนุน และเก็บรวบรวมข้อมูลของ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน ทั้งนี้ สามารถนำมาเรียบเรียงเป็นตัวบ่งชี้ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๓.๑	ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน

ที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวน ตัวบ่งชี้
สนับสนุนวิชาการ (จำนวน ๒๐ หน่วยงาน)		
๑	สำนักงานคณบดี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	๑
๒	สำนักงานคณบดี คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๑
๓	สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑
๔	สำนักงานคณบดี คณะเกษตรและเทคโนโลยี	๑
๕	สำนักงานคณบดี คณะวิทยาศาสตร์	๑
๖	สำนักงานคณบดี คณะครุศาสตร์	๑
๗	สำนักงานคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์	๑
๘	สำนักงานคณบดี วิทยาลัยการbinนานาชาติ	๑
๙	สำนักงานคณบดี วิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ	๑
๑๐	สำนักงานคณบดีวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม	๑
๑๑	บัณฑิตวิทยาลัย	๑
๑๒	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยธาตุพนม	๑
๑๓	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยนาหว้า	๑
๑๔	สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสงคราม	๑
๑๕	สำนักงานผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยนครพนม พนมพิทยพัฒน์	๑
๑๖	สำนักวิทยบริการ	-
๑๗	กองพัฒนานักศึกษา (สำนักงานอธิการบดี)	๑
๑๘	กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (สำนักงานอธิการบดี)	๑
๑๙	สำนักงานวารสารมหาวิทยาลัยนครพนม	-
๒๐	สำนักงานคณบดี สถาบันนวัตกรรมการธุรกิจและการบัญชี	๑

ที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวน ตัวบ่งชี้
สนับสนุนทั่วไป (จำนวน ๑๑ หน่วยงาน)		
๑	สถาบันวิจัยและพัฒนา	๑
๒	สถาบันภาษา	๑
๓	กองกลาง (สำนักงานอธิการบดี)	๑
๔	กองนโยบายและแผน (สำนักงานอธิการบดี)	๑
๕	ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม ณ กรุงเทพมหานคร	-
๖	สำนักงานสภามหาวิทยาลัยนครพนม	-
๗	หน่วยตรวจสอบภายใน	๑
๘	งานประกันคุณภาพการศึกษา	๑
๙	โครงการจัดตั้งสำนักเทคโนโลยีดิจิทัล	๑
๑๐	ศูนย์การศึกษาอนุภูมิภาคผู้นำโขง	-
๑๑	ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ	๑

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑	ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพตามตัวบ่งชี้ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน
รอบระยะเวลา	ปีการศึกษา ๒๕๖๒ (๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

เกณฑ์การประเมิน

การส่งเสริมสนับสนุน เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน โดยการแปลงค่าร้อยละของความสำเร็จของการส่งเสริมสนับสนุน เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของความสำเร็จของการส่งเสริมสนับสนุน เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน ค่าร้อยละ

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของความสำเร็จของการส่งเสริมสนับสนุน เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ระดับ ปฐมวัย/การศึกษาขั้นพื้นฐาน/วิทยาลัย/คณะ/สถาบัน}}{\text{ร้อยละ ๙๐}} \times ๕$$

๖

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา)

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา) (จำนวน ๒๙ ตัวบ่งชี้)	
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน	เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้	
๑.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)	ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
๑.๒ การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)	ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
๑.๓ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม
๑.๔ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
๑.๕ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
๑.๖ ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน
มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้	
๒.๑ ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของคณะและหน่วยงานวิจัย
๒.๒ ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง	ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
๒.๓ จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ	ร้อยละผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ในการประเมิน		เกณฑ์พิจารณา
มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้		
๓.๑ จำนวนชุมชนพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยมีส่วนร่วมจากทุกคณะ/วิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	จำนวนชุมชนพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยมีส่วนร่วมจากทุกคณะ/วิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	
มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้		
๔.๑ จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) ที่ได้รับการสืบสานอย่างต่อเนื่องทุกปี	จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) ที่ได้รับการสืบสาน	
มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๔ ตัวบ่งชี้)		
๕.๑ ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)		
๕.๑.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตร ที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรด้วยมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตร ที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรด้วยมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ	
๕.๒ ด้านกระบวนการบริหารจัดการตามพันธกิจ (จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้)		
พันธกิจด้านการเรียนการสอน	๕.๒.๑ ระบบและกลไกการบริการนักศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๒.๒ ระบบและกลไกการจัดกิจกรรม นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
พันธกิจด้านการวิจัย	๕.๒.๓ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๒.๔ คะแนนเฉลี่ยของเงินสนับสนุน งานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน เงินสนับสนุนงานวิจัย/นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะ/วิทยาลัย และสถาบันวิจัยและพัฒนา
ตัวบ่งชี้ในการประเมิน		เกณฑ์พิจารณา
พันธกิจด้านการบริการวิชาการ	๕.๒.๕ ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ

พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๕.๒.๖ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
พันธกิจด้านกระบวนการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล	๕.๒.๗ ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑-๖ ระดับสถาบันของ สกอ.)	เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
	๕.๒.๘ ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้างในระดับอุดมศึกษา
	๕.๒.๙ ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด
การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้	๕.๒.๑๐ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีวุฒิปริญญาเอก
	๕.๒.๑๑ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	๕.๒.๑๒ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	เกณฑ์มาตรฐาน ๗ ข้อ
๕.๓ ด้านกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพ (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)		
๕.๓.๑ ระบบกลไกการกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)		เกณฑ์มาตรฐาน ๕ ข้อ
มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา (จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้)		
๖.๑ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ		เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๖.๒ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัย ที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน		เกณฑ์มาตรฐาน ๖ ข้อ
๖.๓ จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ		ร้อยละหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
๖.๔ นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ		ร้อยละของนักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๑.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)
๑.๒	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)
๑.๓	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม
๑.๔	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
๑.๖	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑	คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.๒ ซึ่งครอบคลุม ผลการเรียนรู้อย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้เป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิตอย่างครบถ้วนทุกด้าน

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

สูตรคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒	การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)
(ระดับปริญญาตรี)	ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนั้นบรรณิ การทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

คำนวณร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน มาพิจารณา

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{๑๐๐} \times ๕$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

กรณีจัดการศึกษา ๒ ระดับให้แยกประเมินระดับปริญญาตรี ปริญญาโท นำมารวมกันหารสอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒	การดำเนินงานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับหลักสูตร ของ สกอ.)
(ระดับปริญญาโท)	ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{ร้อยละ ๔๐}} \times ๕$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๑๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๒๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
๐.๔๐	บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๖๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๒
๐.๘๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ ๑
๑.๐๐	บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
๐.๒๐	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
๐.๔๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
๐.๖๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๘๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ : ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ และวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรมที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่สร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานนวัตกรรม}}{\text{ร้อยละ ๖๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การมีส่วนร่วม คือ นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการคิด สร้าง หรือลงมือปฏิบัติ ในผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

๒. นวัตกรรม คือ สิ่งที่ทำขึ้นใหม่หรือแปลกจากเดิมซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ เป็นต้น

๓. ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสามารถนับได้ตั้งแต่ปีที่แรกที่เข้าศึกษาจนถึงปีสุดท้าย

๔. การนับผลงาน จะต้องเป็นผลงานที่นำเสนอผ่านคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัย หรือเวทีระดับมหาวิทยาลัยจัดขึ้น เช่น Open House งานสหกิจศึกษา งานบริการวิชาการ เป็นต้น

๕. ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เป็นต้นไปให้ประเมินการเป็นนวัตกรรมโดยคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัย

๖. นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หมายความว่า นักศึกษาที่แจ้งความประสงค์ขอสำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของทุกหลักสูตรที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องมีหลักสูตรที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่และมีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ ที่กำหนดให้เป็นคะแนน เต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคนของหลักสูตรที่มีการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้เป็นผู้ประกอบการ}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ}}{\text{ร้อยละ ๒๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การประเมินคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ ประเมินจากนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งหมด เฉพาะหลักสูตรกำหนดคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ
๒. การประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการต้องมีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม
๓. แบบสอบถามให้คณะ/วิทยาลัยประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย
๔. ให้คณะรวบรวมส่งข้อมูลมายัง กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (ก่อนประเมินโดยไม่ต้องรอผลการประเมิน)
๕. นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หมายถึง นักศึกษาที่ขอยื่นเอกสารขอสำเร็จการศึกษาในปีนั้น ๆ
๖. โดยให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายประเมินตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตร ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ สาระวิชาที่มีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษ ที่ ๒๑ ปัจจุบัน การเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของนักศึกษาโดยมีอาจารย์ เป็นผู้แนะนำและ ร่วมกันออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินความก้าวหน้า ของการเรียนรู้ของตนเองได้

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน ที่ กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๘๐

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคนของหลักสูตรที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน*}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างครบถ้วน}}{\text{ร้อยละ ๘๐}} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๖	ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชันอย่างชัดเจน กล้าที่จะประพาดติตน และแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องเหมาะสมตามที่สังคมต้องการ โดยทุกหลักสูตรบูรณาการความรู้ด้านการต่อต้านคอร์รัปชันสอดแทรกในรายวิชาให้แก่ นักศึกษา

กำหนดเงื่อนไข

๑. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความกล้าแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน อย่างชัดเจน หมายถึง นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมในระดับคณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ต่อไปนี้

๑.๑ กิจกรรมรณรงค์การต่อต้านคอร์รัปชัน

๑.๒ กิจกรรมบัณฑิตมหาวิทยาลัยนครพนมไม่โกง

๒. ทุกหลักสูตรบูรณาการความรู้ด้านการต่อต้านคอร์รัปชันสอดแทรกในรายวิชาให้แก่ นักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีความกล้าแสดงออก ในการต่อต้านคอร์รัปชัน อย่างชัดเจน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน}}{\text{นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคนของหลักสูตรที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับการแสดงออกในการต่อต้านคอร์รัปชัน}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times 5$$

หมายเหตุ

มหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนโดยการจัดโครงการค่ายคุณธรรม จริยธรรม (โครงการต่อต้านคอร์รัปชัน) เป็นต้น

มาตรฐานที่ ๒ ด้านผลลัพธ์การวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๒.๑	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
๒.๓	จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานวิชาการ อยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคม ที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในทุกคณะ/วิทยาลัย และสถาบันวิจัยและพัฒนา

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนการประเมินผลงานวิชาการของทุกคณะ/วิทยาลัย และสถาบันวิจัยและพัฒนา <hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> จำนวนคณะ/วิทยาลัยและสถาบันวิจัยและพัฒนาทั้งหมดในมหาวิทยาลัย
--

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒	ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand ๔.๐ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนได้เห็นความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะเป็นกลไกสำคัญส่วนหนึ่งของสังคมต่อการขับเคลื่อน ทั้งด้านการผลิตกำลังคนการสร้างงานวิจัยค้นคว้าการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ การให้บริการวิชาการแก่สังคม ฯลฯ โดยผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม หรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคม ในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง}}{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ หรือยุทธศาสตร์ วิจัยของมหาวิทยาลัย หรือความต้องการของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนมหรืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง}}{\text{ร้อยละ ๕๐}} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓	จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๕

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ}}{\text{จำนวนผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่เกิดจากเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐหรือเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ}}{\text{ร้อยละ ๑๕}} \times ๕$$

มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่มหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัย ยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่ง ทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๓.๑	จำนวนชุมชนพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนา โดยมีส่วนร่วมจากทุกคณะ/วิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑	จำนวนชุมชนพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนา โดยมีส่วนร่วมจากทุกคณะ/วิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยให้บริการวิชาการที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐหรือภาคเอกชนทั้งในหรือต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

จำนวนชุมชนพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยมีส่วนร่วมจากทุกคณะ/วิทยาลัย ซึ่งมีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐหรือภาคเอกชน ทั้งในหรือต่างประเทศ เข้มแข็ง ต่อเนื่อง และยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
๑ ชุมชน	๒ ชุมชน	๓ ชุมชน	๔ ชุมชน	มากกว่าหรือเท่ากับ ๕ ชุมชน

มาตรฐานที่ ๔ ด้านผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยมีจุดเน้นเฉพาะตามปรัชญา และธรรมชาติของมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๔.๑	จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และ สกลนคร) ที่ได้รับการสืบสาน อย่างต่อเนื่องทุกปี

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑	จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) ที่ได้รับการสืบสานอย่างต่อเนื่องทุกปี
ชนิดตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบาย

มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

จำนวนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ทีมวิทยาลัยดำเนินการ (ในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร และสกลนคร) ที่ได้รับการสืบสาน หรือ การอนุรักษ์ หรือ การเผยแพร่ หรือ การศึกษาเรียนรู้ หรือ การวิจัย หรือ การบริการวิชาการ หรือ การต่อยอดมูลค่าเพิ่ม หรือ การสร้างมูลค่าเพิ่ม ฯลฯ อย่างน้อย ๓ ปี ต่อเนื่อง มีจำนวนศิลปวัฒนธรรมไม่น้อยกว่า ๕ ท้องถิ่น = ๕ คะแนน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
จำนวน ๑ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวน ๒ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวน ๓ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวน ๔ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น	จำนวนมากกว่าหรือ เท่ากับ ๕ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น

มาตรฐานที่ ๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๕ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๕ ด้านกระบวนการบริหารจัดการ (จำนวน ๑๕ ตัวบ่งชี้)	
๕.๑ ด้านกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)	
๕.๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ
๕.๒ ด้านกระบวนการบริหารจัดการตามพันธกิจ (จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้)	
พันธกิจด้านการเรียนการสอน	๕.๒.๑ ระบบและกลไกการบริการนักศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๒ ระบบและกลไกการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
พันธกิจด้านการวิจัย	๕.๒.๓ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๔ คะแนนเฉลี่ยของเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
พันธกิจด้านการบริการวิชาการ	๕.๒.๕ ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๕.๒.๖ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
พันธกิจด้าน กระบวนการ บริหารจัดการ ด้วยหลัก ธรรมาภิบาล	<p>๕.๒.๗ ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑-๖ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)</p> <p>๕.๒.๘ ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)</p> <p>๕.๒.๙ ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)</p>
การบริหาร จัดการ	๕.๒.๑๐ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
บุคลากรและ ทรัพยากรการ เรียนรู้	๕.๒.๑๑ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
	๕.๒.๑๒ ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
๕.๓ ด้านกระบวนการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพ (จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้)	
๕.๓.๑	ระบบกลไกการกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรด้วยมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด เพื่อยืนยันว่าหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ว่าคุณภาพหลักสูตรมีการจัดการศึกษาได้คุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด อีกทั้งเป็นเครื่องมือให้มีการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอและเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เกณฑ์การประเมิน

ค่าร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๕๐

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณค่าร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ ตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ}}{\text{จำนวนหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (TQR) และหรือมาตรฐานการรับรองหลักสูตรมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติที่ สกอ.รองรับ}}{\text{ร้อยละ ๕๐}} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑	ระบบและกลไกการบริการนั้ศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ ระดับสถาบันของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน
๒. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
๓. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
๔. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๕. นำผลการประเมินจากข้อ ๔ มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
๖. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน:

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒	ระบบและกลไกการจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ ระดับสถาบันของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรม ที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบันโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

๒. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

- กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน
- กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีแกวเดลิ้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

๓. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

๔. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

๖. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๓	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ที่ถูกต้องทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

๒. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

๒.๑ ห้องปฏิบัติการวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม/หน่วยวิจัย/ศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

๒.๒ ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

๒.๓ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมเช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย

๒.๔ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor)

๓. จัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของงบดำเนินงานประจำปี เพื่อเป็นทุนวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม

๔. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยด้านศักยภาพการทำวิจัย มีการสร้างขวัญกำลังใจและยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมดีเด่น

๖. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์และในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิดังกล่าวได้มีการดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๔	คะแนนเฉลี่ยของเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อม และจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้เงินทุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่มหาวิทยาลัยได้รับจากแหล่งทุนภายนอก ยังเป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน เงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมจากภายในและภายนอกสถาบันของทุกคณะ/วิทยาลัยและสถาบันวิจัยและพัฒนา

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของเงินสนับสนุนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของคณะ/วิทยาลัยและสถาบันวิจัยและพัฒนา}}{\text{จำนวนคณะ/วิทยาลัย และสถาบันวิจัยและพัฒนา}}$$

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒.๕	ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการและนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
๒. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๑
๓. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
๔. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
๕. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย
๖. ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันตามข้อ ๒ โดยมีจำนวนอาจารย์จากทุกคณะเข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของอาจารย์ทั้งหมด ของสถาบัน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๖	ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย (ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้น ของสถาบัน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๒. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
๓. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๕. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๖. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๗. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ - ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๗	ระบบและกลไกการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ข (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ข้อ ๑ - ๖ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์และความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ในการดำเนิน พันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับเป้าหมายตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง การจัดการความรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตาม พันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. ทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ ของ มหาวิทยาลัยและพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้ บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์

๒. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะ/วิทยาลัย ดำเนินการตามกลยุทธ์ทาง การเงินโดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วน ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการ แข่งขันและนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัยเพื่อพิจารณา

๓. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามหลักทางวิชาการและประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี การศึกษา และมีการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง มีการประเมินผลที่เป็นผลเกิดจาก การวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อ การดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม

๔. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการ โดยกำกับติดตามส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกคณะ/วิทยาลัย ดำเนินการวิเคราะห์ผลลัพธ์ตามพันธกิจ ซึ่งได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์และความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยนครพนม ทั้งในระดับคณะ/วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมี ระบบและกลไกในการประเมินผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างชัดเจน

๕. มีการกำกับติดตามให้ทุกหน่วยงานตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัยมีการดำเนินงาน ตามระบบการจัดการความรู้ที่เป็นไปตามหลักวิชาการ

๖. มีการประกาศแผนด้านบุคลากรอย่างชัดเจนประกอบด้วย แผนการบริหารบุคลากร สายวิชาการ แผนการบริหารบุคลากรสายสนับสนุน แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และแผนพัฒนา บุคลากรสายสนับสนุน และมีการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ - ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๘	ผลการบริหารของหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษา (ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยและหน่วยงานสนับสนุนจะสามารถสะท้อนได้ว่า ในแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีการกำกับ ติดตามส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตร ของแต่ละคณะ/วิทยาลัย ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ และการบริหารจัดการ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้าง ในระดับอุดมศึกษา

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานตามโครงสร้าง ในระดับอุดมศึกษา}}{\text{จำนวนหน่วยงานตามโครงสร้างในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ : ต้องเป็นคะแนนที่ผ่านการประเมินจากทุกหน่วยงานโดยคณะกรรมการ หน่วยงานในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด ดังนี้

๑. สำนักงานอธิการบดี
 - ๑.๑ กองกลาง
 - ๑.๒ กองนโยบายและแผนงาน
 - ๑.๓ กองพัฒนานักศึกษา
 - ๑.๔ กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๒. สถาบันภาษา
๓. สำนักวิทยบริการ
๔. สถาบันวิจัยและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๙	ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด (ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ระดับสถาบัน ของ สกอ.)
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตรในมหาวิทยาลัยนครพนมนั้น ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบโดยสภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิด}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ :

๑. หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

๒. หลักสูตรที่ใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยผ่านมติสภา ไม่ต้องนำมาคำนวณ (ทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

๓. หลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการและผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยแล้วไม่ต้องนำมาคำนวณทั้งตัวตั้งและตัวหาร แต่ต้องรายงานผลการดำเนินงานให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบทุกๆ ๖ เดือน

๔. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด คือ หลักสูตรทุกหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้เปิดและต้องได้รับการประเมิน โดยจะมีการรับนักศึกษาหรือไม่ก็ตาม

๕. หลักสูตรที่ขึ้น TQR แล้วไม่นำมาเป็นตัวหาร

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๐	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละ ๒๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้ สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ อุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

๓. อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๑	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยนครพนมทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนครพนม ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยนครพนม ที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละ ๖๐}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำที่สอนในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑๒	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
ชนิดของตัวบ่งชี้	ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นต้องมีการ บริหารและพัฒนา คณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอน ที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็น ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและ เป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผน ที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากร สายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้ จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจน การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุม ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนา คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓.๑	ระบบกลไกการกำกับติดตามการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย โดยมีการดำเนินงานตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย

๒. มีคณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ทำหน้าที่การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ ๑ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๓. มีการจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากร หรือวัสดุครุภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัยให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย

๔. นำผลการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร คณะ/วิทยาลัย หน่วยงานสนับสนุน และมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

๕. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงหลักสูตรการดำเนินงานของคณะ/วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา

อัตลักษณ์ : “รอบรู้ภาษา เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตสาธารณะ”

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้
๖.๑	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๖.๒	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัย ที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน
๖.๓	จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
๖.๔	นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ

ตัวบ่งชี้ ๖.๑	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการและผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษตามอัตลักษณ์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยนครพนม โดยมีความสามารถ ในการพูดคุยสื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มหาวิทยาลัยมีแผนงานโครงการที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๒. มหาวิทยาลัยมีโครงการและจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๓. มหาวิทยาลัยดำเนินโครงการที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน
๔. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประกวด/แข่งขัน หรือแสดง หรือนำนักศึกษาร่วมกับหน่วยงานภายนอก ในกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน โครงการ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๖. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการได้ ๑ - ๒ ข้อ	ดำเนินการได้ ๓ ข้อ	ดำเนินการได้ ๔ ข้อ	ดำเนินการได้ ๕ ข้อ	ดำเนินการได้ ๖ ข้อ
เฉพาะข้อ ๑ - ๕				

ตัวบ่งชี้ ๖.๒	นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของคณะ/วิทยาลัยที่มีความสามารถใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน
ชนิดของตัวบ่งชี้	กระบวนการและผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน หรือ application เป็นอย่างดี และสามารถค้นคว้าผ่านฐานข้อมูลหลักได้

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มหาวิทยาลัยมีแผนงานโครงการที่ส่งเสริมทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน

๒. มหาวิทยาลัยมีโครงการและจัดสรรงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน

๓. มหาวิทยาลัยดำเนินโครงการที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วน

๔. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมประกวด/แข่งขัน หรือแสดง หรือนำนักศึกษาร่วมกับหน่วยงานภายนอก ในกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน

๕. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน โครงการ มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๖. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายสอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความสามารถด้านทักษะการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ดำเนินการได้ ๑ - ๒ ข้อ	ดำเนินการได้ ๓ ข้อ	ดำเนินการได้ ๔ ข้อ	ดำเนินการได้ ๕ ข้อ	ดำเนินการได้ ๖ ข้อ
เฉพาะข้อ ๑ - ๕				

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓	จำนวนหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยนครพนม คือ “รอบรู้ภาษา เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตสาธารณะ” เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาในแต่ละหลักสูตรมีคุณลักษณะเป็นไปตามอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ในระดับหลักสูตรจึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาเพื่อให้นักศึกษามีความรอบรู้ภาษา

เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละของหลักสูตรที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ) กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ)}}{\text{จำนวนหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีอย่างน้อย ๑ รายวิชา ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (ไม่รวมวิชาภาษาอังกฤษ)}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times ๕$$

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔	นักศึกษาทุกชั้นปีของคณะ/วิทยาลัย ที่มีจิตสาธารณะ
ชนิดของตัวบ่งชี้	ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บัณฑิตมีจิตสาธารณะ โดยมีความรู้สึกรับผิดชอบเห็นถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม แล้วรู้สึกอยากเข้าไปมีส่วนในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่างๆ ที่เป็นปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ พร้อมลงมือปฏิบัติร่วมช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้แก่สังคมของเราพร้อมกับผู้อื่น เป็นน้ำใจของคนที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในสังคมด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลใดๆ ตอบแทนนั่นเอง

เกณฑ์การประเมิน

จำนวนครั้งที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา

ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

สูตรการคำนวณ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะทั้งภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกคนละ ๓ ครั้งต่อปีการศึกษา}}{\text{ร้อยละ ๑๐๐}} \times 5$$

หมายเหตุ หลักฐาน logbook

๗ | ระบบการประกันคุณภาพ ระดับมหาวิทยาลัยในภาพรวม

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม

๑. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยนครพนม โดยประเมินคุณภาพของทุกหน่วยงานและทุกระดับการศึกษา
๒ มาตรฐาน (จำแนกตามหน่วยงานวิชาการ ๑๕ คณะ/วิทยาลัย/โรงเรียนสาธิต + หน่วยงานสนับสนุน ๑ กลุ่ม) (๑)

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา	๘ คณะ/วิทยาลัย	คณะที่มีหลักสูตรอุดมศึกษา+ อาชีวศึกษา ๔ คณะ/วิทยาลัย		วิทยาลัย ๒ วิทยาลัย	โรงเรียนสาธิต ๑ โรงเรียน		หน่วยงานสนับสนุน ๑ กลุ่ม (๖)	
มาตรฐาน (๕ มาตรฐานอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ + ๑ มาตรฐานเพิ่มเติม)	ระดับอุดมศึกษา (๒)	ระดับอุดมศึกษา	ระดับอาชีวศึกษา	ระดับอาชีวศึกษา (๓)	ระดับขั้นพื้นฐาน (๔)	ระดับปฐมวัย (๕)	สนับสนุนวิชาการ ๒๐ หน่วยงาน	สนับสนุนทั่วไป ๑๒ หน่วยงาน
	๖ มาตรฐาน	๖ มาตรฐาน	๔ มาตรฐาน	๔ มาตรฐาน	๔ มาตรฐาน	๔ มาตรฐาน	๓ มาตรฐาน	๓ มาตรฐาน
	๓๑ ตัวบ่งชี้	๒๙ ตัวบ่งชี้	๒๕ ตัวบ่งชี้	๒๕ ตัวบ่งชี้	๑๗ ตัวบ่งชี้	๑๘ ตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้ ขึ้นอยู่กับภารกิจ ของหน่วยงาน	จำนวนตัวบ่งชี้ ขึ้นอยู่กับภารกิจ ของหน่วยงาน
๑. ผลลัพธ์ผู้สำเร็จการศึกษา	๓๐ หลักสูตร (๖ ตัวบ่งชี้)	๙ หลักสูตร	๒๓ หลักสูตร (สาขาวิชา)	๑๐ หลักสูตร (สาขาวิชา)	๑ หลักสูตร	๑ หลักสูตร	✗	✗
๒. ผลลัพธ์การวิจัย/ นวัตกรรม/งานสร้างสรรค์	✓ (๓ ตัวบ่งชี้)	✓	✓	✓	✗	✗	✗	✗
๓. ผลลัพธ์การบริการ วิชาการ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยนครพนม	✓ (๒ ตัวบ่งชี้)	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗
๔. ผลลัพธ์ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย	✓ (๑ ตัวบ่งชี้)	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗
๕. กระบวนการบริหารจัดการ	✓ (๑๖ ตัวบ่งชี้)	✓	✓	✓	✓	✓	✓ ๒๐ หน่วยงาน	✓ ๗ หน่วยงาน
๖. อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จ การศึกษา	✓ (๓ ตัวบ่งชี้)	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗
ผลรวม	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา		คะแนนเฉลี่ยระดับอาชีวศึกษา		คะแนนคุณภาพ ขั้นพื้นฐาน	คะแนนคุณภาพ ปฐมวัย	คะแนนเฉลี่ยหน่วยงาน สนับสนุนวิชาการ	คะแนนเฉลี่ยหน่วยงาน สนับสนุนทั่วไป
	คะแนนเฉลี่ย ๘ คณะ/วิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ย ๔ คณะ/วิทยาลัย		คะแนนเฉลี่ย ๒ วิทยาลัย	คะแนนเฉลี่ย โรงเรียนสาธิต		คะแนนเฉลี่ย หน่วยงานสนับสนุนทั้งหมด	

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นการดำเนินการทุกหน่วยงานทุกระดับการศึกษา ตามโครงสร้างมหาวิทยาลัย โดยจำแนกเป็นหน่วยงานวิชาการจำนวน ๑๕ คณะ/วิทยาลัย/โรงเรียนสาธิตและ ๑ หน่วยงานสนับสนุน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาคือ หน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มี ๘ คณะ/วิทยาลัย จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและระดับอาชีวศึกษา มี ๔ คณะ/วิทยาลัย จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ๒ วิทยาลัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑ โรงเรียน และ ๑ หน่วยงานสนับสนุน โดยใช้เกณฑ์การประเมินจำนวน ๖ มาตรฐาน

การดำเนินงานของทุกหน่วยงานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม ดังนั้นทุกหน่วยงาน ทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่หน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอนที่แยกเป็นหน่วยงานสนับสนุนวิชาการและหน่วยงานสนับสนุนทั่วไป และแต่ละระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา ซึ่งต้องมีการประเมินคุณภาพการศึกษาตามระบบและกลไกที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยนครพนมมีการประเมินคุณภาพเป็นประจำทุกปี และระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยนครพนม เกิดจากการรวบรวมประเด็นการประเมินของแต่ละหน่วยงาน แต่ละระดับการศึกษา มาวิเคราะห์เพื่อประมวลผลเป็นผลการประเมินภาพรวมของมหาวิทยาลัย ซึ่งจำแนกเป็น ๔ ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑. คะแนนเฉลี่ยในภาพรวมผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงาน
เกณฑ์การประเมิน

ผลรวมคะแนนเฉลี่ยของทุกหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวนหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยนครพนม

ประเด็นที่ ๒. คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานอุดมศึกษา ๕ ด้านของทุกหน่วยงาน

ระดับอุดม (๑)	ระดับอาชีว (๒)	ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๓)	ระดับปฐมวัย (๔)	คะแนนรวม ระดับมหาวิทยาลัย
๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน
มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้สำเร็จการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ ๑.๑.๑+๑.๑.๒+ ๑.๑.๓+๑.๑.๔+ ๑.๑.๕+๑.๑.๖/๖	ตัวบ่งชี้ ๑.๑.๑+๑.๑.๓ +๑.๒.๒+/๓	ตัวบ่งชี้ ๑+๒+๓+ ๔+๕+๖+๗+๘+ ๙+๑๐+๑๑/ ๑๑	ตัวบ่งชี้ ๑.๑+๑.๒+๑. ๓+๑.๔+๑.๕/ ๕	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ ระดับอาชีวศึกษา+ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน+ระดับ ปฐมวัย/๔
จำนวน ๒๕ ตัวบ่งชี้				

ระดับอุดม (๑)	ระดับอาชีว (๒)	ระดับ การศึกษาชั้น พื้นฐาน (๓)	ระดับ ปฐมวัย (๔)	คะแนนรวม ระดับมหาวิทยาลัย
๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน
มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม				
ตัวบ่งชี้ ๒.๑+๒.๒+๒.๓ /๓	ตัวบ่งชี้ ๓.๒.๑+๓.๒.๒ +๔.๓.๒/๓	ตัวบ่งชี้ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ ๒.๗	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน+ระดับปฐมวัย/๔
จำนวน ๘ ตัวบ่งชี้				
มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ+เอกลักษณ์				
ตัวบ่งชี้ ๓.๑	ตัวบ่งชี้ ๓.๑.๒+๓.๑.๓/ ๒	ตัวบ่งชี้ ๔.๑	ตัวบ่งชี้ ๒.๘	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน+ระดับปฐมวัย / ๔
จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้				
มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย				
ตัวบ่งชี้ ๔.๑	ตัวบ่งชี้ ๑.๓.๒	ตัวบ่งชี้ ๑.๑.๒	ตัวบ่งชี้ ๒.๑	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน+ระดับปฐมวัย / ๔
จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้				

ระดับอุดม (๑)	ระดับอาชีว (๒)	ระดับ การศึกษาชั้น พื้นฐาน (๓)	ระดับ ปฐมวัย (๔)	ระดับ สนับสนุน (๕)	คะแนนรวม ระดับ มหาวิทยาลัย
๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน
มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ					
ตัวบ่งชี้ ๕.๑.๑+ ๕.๑.๒+๕.๒.๑+๕.๒. ๒+๕.๒.๓+๕.๒.๔+๕. .๒.๕+๕.๒.๖+๕.๒.๗ +๕.๒.๘+๕.๒.๙+๕. ๒.๑๐+๒.๑๑+๕.๒. ๑๒+๕.๓.๑/๑๕	ตัวบ่งชี้ ๑.๑.๒+ ๑.๒.๑+๑.๓.๑+ ๒.๑.๑+๒.๑.๒+ ๒.๒.๑+๒.๓.๑+ ๒.๓.๒+๒.๓.๓+ ๒.๓.๔+๒.๔.๑+ ๒.๔.๒+๓.๑.๑ /๑๓	ตัวบ่งชี้ ๒.๑+๒.๒+๒. .๓+๒.๔+๒. ๕+๒.๖+๒.๗ /๗	ตัวบ่งชี้ ๒.๑+๒.๘ /๒	ตัวบ่งชี้ ๑.๑+๑.๒ +๑.๓+๑.๔ +๑.๕/๕	คะแนนเฉลี่ย ระดับอุดมศึกษา+ ระดับ อาชีวศึกษา+ ระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐาน+ระดับ ปฐมวัย+ หน่วยงาน สนับสนุน/๕
จำนวน ๔๒ ตัวบ่งชี้					

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน+ระดับ ปฐมวัย+หน่วยงานสนับสนุน ๕
--

ประเด็นที่ ๓ คะแนนเฉลี่ยตามอัตลักษณ์ของทุกระดับ

ระดับอุดม (๑)	ระดับอาชีว (๒)	ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (๓)	ระดับปฐมวัย (๔)	คะแนนรวม ระดับมหาวิทยาลัย
๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน
มาตรฐานที่ ๖ ด้านอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม				
ตัวบ่งชี้ ๖.๑+๖.๒+ ๖.๓ /๓	ตัวบ่งชี้ ๔.๑.๑+ ๔.๓.๑/๒	ตัวบ่งชี้ ๔.๑	ตัวบ่งชี้ ๔.๑	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ ระดับอาชีวศึกษา+ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน/๔
จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้				

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน+ระดับปฐมวัย ๔

ประเด็นที่ ๔ คะแนนเฉลี่ยตามเอกลักษณ์และความเป็นเลิศของทุกระดับ

ระดับอุดม (๑)	ระดับอาชีว (๒)	ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (๓)	ระดับปฐมวัย (๔)	คะแนนรวม ระดับมหาวิทยาลัย
๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน
มาตรฐานที่ ๓ ด้านผลลัพธ์การบริการวิชาการและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย				
ตัวบ่งชี้ ๓.๑	ตัวบ่งชี้ ๔.๒.๑	ตัวบ่งชี้ ๔.๓	ตัวบ่งชี้ ๒.๘	คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ระดับ อาชีวศึกษา+ระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน+ระดับปฐมวัย/๔
จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้				

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยระดับอุดมศึกษา+ระดับอาชีวศึกษา+ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน+ระดับปฐมวัย ๔

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมิน
คุณภาพการศึกษา

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียดดังนี้

๑. ระดับหลักสูตร มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ๖ องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ ๒ บัณฑิต

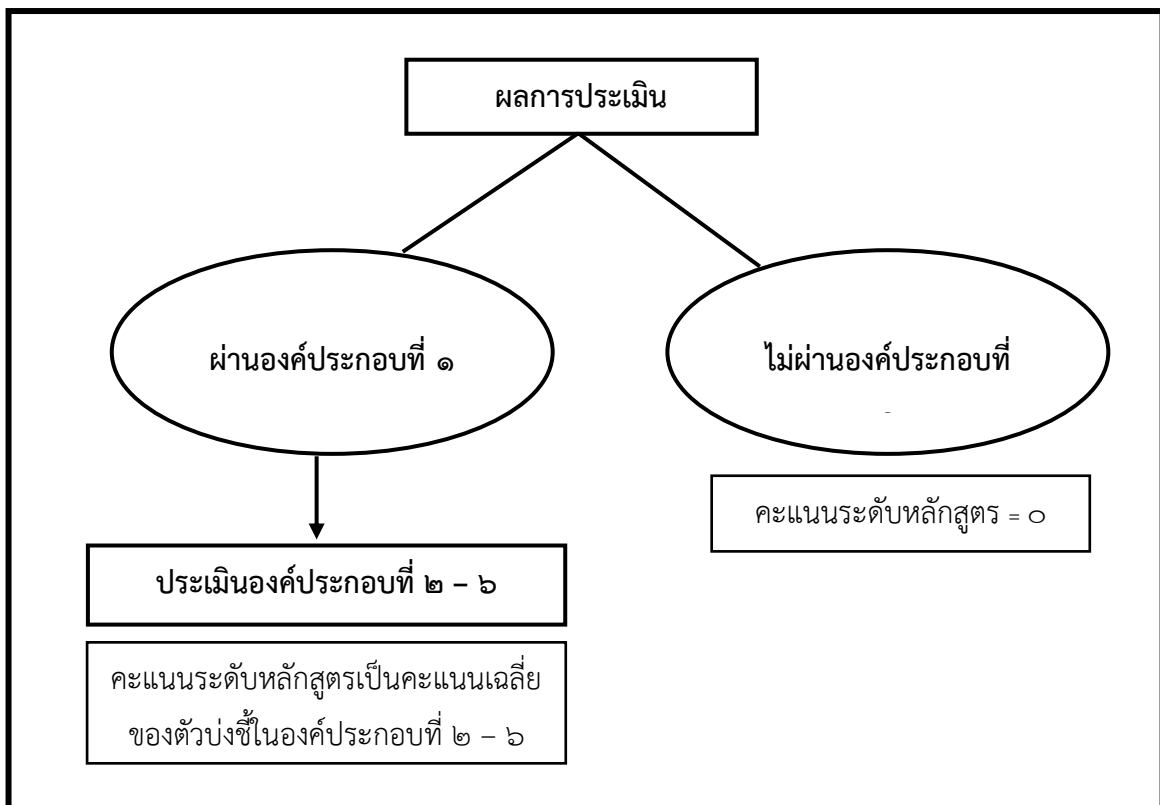
องค์ประกอบที่ ๓ นักศึกษา

องค์ประกอบที่ ๔ อาจารย์

องค์ประกอบที่ ๕ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ ๖ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ ๑ การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มี ๑ ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ ๒ - ๖ ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ ๑๓ ตัวบ่งชี้}}{๑๓}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐

หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = ๐.๐๑ - ๕.๐๐

หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับ

คุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
๐.๐๑ - ๒.๐๐	น้อย
๒.๐๑ - ๓.๐๐	ปานกลาง
๓.๐๑ - ๔.๐๐	ดี
๔.๐๑ - ๕.๐๐	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ ๑ (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบันต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ ๒ ถึงองค์ประกอบที่ ๖ ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเองโดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ ๒ องค์ประกอบที่ ๖ เกี่ยวกับจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน	
							๐.๐๑ - ๒.๐๐	ระดับคุณภาพน้อย
							๒.๐๑ - ๓.๐๐	ระดับคุณภาพปานกลาง
							๓.๐๑ - ๔.๐๐	ระดับคุณภาพดี
							๔.๐๑ - ๕.๐๐	ระดับคุณภาพดีมาก
๑							หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน	
๒	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๒ - ๖	๒	-	-	๒.๑, ๒.๒			
๓		๓	๓.๑, ๓.๒, ๓.๓	-	-			
๔		๓	๔.๑, ๔.๒, ๔.๓	-	-			
๕		๔	๕.๑	๕.๒, ๕.๓, ๕.๔	-			
๖		๑	-	๖.๑	-			
รวม		๑๓	๗	๔	๒			
ผลการประเมิน								

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ และ ๔.๓ เป็นผลลัพธ์ขององค์ประกอบที่ ๓ นักศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา องค์ประกอบที่ ๒ ถึงองค์ประกอบที่ ๖

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา
๑.
๒.

๒. ระดับคณะ/วิทยาลัย

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะ/วิทยาลัย ใน ๔ พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะ/วิทยาลัยด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละ พันธกิจ นอกจากนี้มีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหาร คณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัย

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย		ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	คะแนนเฉลี่ย	
			๐.๐๐ – ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
			๑.๕๑ – ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง
			๒.๕๑ – ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้
			๓.๕๑ – ๔.๕๐ การดำเนินงานระดับดี
			๔.๕๑ – ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
รวม			
ผลการประเมิน			

*ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบ ด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ ๑ - องค์ประกอบที่ ๖

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา

๑.
๒.

๓. ระดับสนับสนุนการเรียนการสอน

การประเมินระดับสนับสนุนโดยแยกออกเป็นสนับสนุนวิชาการและสนับสนุนทั่วไป จะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารตามพันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ย เพื่อให้ผู้บริหารหน่วยงานได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาดังตารางต่อไป

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย			ผลการประเมิน	
	ตัวบ่งชี้		คะแนนเฉลี่ย		
				๐.๐๐ - ๑.๕๐	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
				๑.๕๑ - ๒.๕๐	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
				๒.๕๑ - ๓.๕๐	การดำเนินงานระดับพอใช้
				๓.๕๑ - ๔.๕๐	การดำเนินงานระดับดี
				๔.๕๑ - ๕.๐๐	การดำเนินงานระดับดีมาก
๑	๕	๑.๑,๑.๒,๑.๓,๑.๔,๑.๕			
๒					
๓					
รวม					
ผลการประเมิน					

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์กรประกอบที่ ๑ - องค์กรประกอบที่ ๓

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา
๑.
๒.

๔. ระดับสถาบัน (เฉพาะอุดมศึกษา)

การประเมินระดับสถาบันจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันใน ๕ พันธกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม และอัตลักษณ์ เอกลักษณ์และความเป็นเลิศ โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน

มาตรฐาน	คะแนนการประเมินเฉลี่ย		ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	คะแนนเฉลี่ย	
			๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๕๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก
๑			
๒			
๓			
๔			
๕			
๖			
รวม			
ผลการประเมิน			

คณะกรรมการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา
๑.
๒.

๕. ระดับมหาวิทยาลัยในภาพรวม

การประเมินระดับสถาบันจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันทั้งหมดของหน่วยงานตามโครงสร้างมหาวิทยาลัยนครพนมตาม ๕ พันธกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม และอัตลักษณ์ เอกลักษณ์และความเป็นเลิศ โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน นอกจากนี้มีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาตามตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑ สรุปผลการประเมิน

มาตรฐาน	อุดมศึกษา	อาชีวศึกษา	ขั้นพื้นฐาน	ปฐมวัย	สนับสนุน	รวม
๑						
๒						
๓						
๔						
๕						
๖						
รวม	A	B	C	D	E	F
ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัยนครพนม $F=(A+B+C+D+E/๕)$						

มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

จุดเด่น
๑.
๒.
โอกาสในการพัฒนา
๑.
๒.

๙

ภาคผนวก

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย มหาวิทยาลัยนครพนม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
๑. ท่านสามารถติดต่อสื่อสาร/แลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้เครือข่ายสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้		
๒. ท่านสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ในการประมวลวิเคราะห์จัดเก็บ ข้อมูล และนำเสนองานได้		
๓. ท่านสามารถใช้เครือข่ายสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูลและความรู้ที่เกี่ยวข้อง		
๔. ท่านเชื่อว่าล้าหลังถ้าหยุดการเรียนรู้พัฒนาการใหม่ๆ		
๕. ท่านเชื่อว่าหนึ่งในเป้าหมายที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต คือการพัฒนา ให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต		
๖. ท่านเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของศาสตร์ต่างๆ ทำให้ต้องมีการพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาการ อยู่เสมอ		
๗. ท่านตระหนักถึงความจำเป็นที่จะได้รับความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ		
๘. ท่านสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนางานหรือแก้ไขปัญหาในการเรียน/ปฏิบัติงานได้		
๙. เมื่อมีโอกาสที่จะได้รับความรู้หรือทักษะที่สำคัญเพิ่มเติม ท่านจะไม่ปล่อยให้โอกาสนั้นผ่านไป		
๑๐. ท่านให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ หน่วยงาน และสังคม		
๑๑. ท่านสามารถสรุปประเด็นความรู้จากประสบการณ์ของตนเองได้		
๑๒. ท่านสามารถถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้		
๑๓. ท่านสามารถจัดสรรเวลาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเองได้แม้ว่าจะยุ่งอยู่กับการเรียน		
๑๔. ท่านเข้าร่วมการประชุมกลุ่มนักศึกษาเพื่อการเรียนอยู่เสมอ		
๑๕. ท่านชอบอ่านบทความเข้าร่วมประชุมหรือรับฟังการอภิปรายในประเด็นทางวิชาการ		
๑๖. ท่านสามารถอ่านและสรุปประเด็นสำคัญจากข้อมูล ความรู้ทางวิชาการภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษได้		
๑๗. การสืบค้นสิ่งที่อยากรู้คำตอบที่ได้คือรางวัลที่ท่านได้รับ ทำให้ท่านอยากเรียนรู้ต่อไป		
๑๘. ท่านสามารถสืบค้นความรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยเพื่อค้นหาเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจ		

ผู้ประเมิน อาจารย์ นักศึกษา

แบบประเมินนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายในคณะ/วิทยาลัยที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการ

คำชี้แจง แบบประเมินนี้เป็นการประเมินคุณลักษณะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมหาวิทยาลัยนครพนม

ชื่อ-นามสกุล.....อายุ.....

โทรศัพท์.....คณะ/วิทยาลัย.....สาขา.....

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะ โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ลงที่ช่องต่อไปนี้

ที่	รายการ	ใช่	ไม่ใช่
1.	คุณกล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจ กล้าลงทุน		
2.	คุณสามารถวิเคราะห์ความต้องการ และมองเห็นโอกาสทางการตลาด		
3.	คุณมีความคิดเป็นของตัวเอง และแตกต่าง		
4.	คุณมีความอดทนต่อปัญหาอุปสรรคที่เข้ามา โดยไม่ท้อถอย และพร้อมที่จะเริ่มใหม่		
5.	ครอบครัวสนับสนุนความคิด และการทำงานของ คุณ		
6.	คุณรู้จักคนหลากหลาย ชอบพบปะผู้คนเพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดี		
7.	คุณมองเห็นโอกาสจากสิ่งรอบตัวอยู่เสมอ		
8.	คุณเป็นคนที่ยอมรับ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง		
9.	คุณรู้จักการจัดการทางการเงิน การจัดหาแหล่งเงินทุน		
10.	คุณสามารถวางแผนธุรกิจ		
รวม			

ส่วนที่ 2 ลักษณะธุรกิจธุรกิจที่สนใจ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด

☐ 1.ด้านการบริการ/การขาย	☐ 2.ด้านการท่องเที่ยว	☐ 3.ด้านสื่อประชาสัมพันธ์
☐ 4.ด้านศิลปกรรม	☐ 5.ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ 6.ด้านการศึกษาเช่น การสอน ฝึกอบรม
☐ 7.ด้านการเกษตร เช่น พืช ประมง	☐ 8.ด้านการบริหารจัดการ เช่น ธุรกิจ บัญชี ฯลฯ	☐ 9.ด้านอุตสาหกรรม เช่น อาหาร สิ่งของ ก่อสร้าง ยานยนต์ ปีโตรเคมี พลาสติก
☐ 10.อื่นๆโปรดระบุ.....		

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

____/____/____